

„Eszményünk a szenvedélyes valóság szeretet”

Beszélgetés Kuminetz Gézával, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektorával

Fotó: Lambert Attila (archív)

Az egyetemi felvételik első, nagyobb szakasza lezárult. A Pázmány Péter Katolikus Egyetemre (PPKE) felvettek száma ebben az évben ismét emelkedett, ráadásul a Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar (BTK) lett az ország legnépszerűbb kara. Kuminetz Gézával, a Pázmány rektorával a felvételi adatok mellett a Szentatya 2023-as látogatásáról és az új campus építéséről is beszélgettünk.

idén 14 százalékos növekedést látunk, itt 1990 fő kezd meg a tanulmányait. A jogi karra 806 diákot vettünk fel, ami szintén több mint az előző évben. A levelező képzés is egyre népszerűbb, valamint az idei évben már a mesterképzésre jelentkezők száma is jelentősen emelkedett mindhárom érintett karunkon. Természetesen ezek még nem a végleges eredmények, a pótfelvételeket követően a számok előreláthatóan még növekedni fognak.

– A pontszámok kihirdetése után mit látnak, ennek tükrében hogyan áll most a Pázmány?

– Nagy örömünkre az idén közel 10 százalékkal több hallgatót tudtunk felvenni az egyetemre. Ez nagy siker, különösen, ha figyelembe vesszük a demográfiai mutatókat. A pontos adatokat tekintve ebben az évben 2948 főt vettünk fel a Pázmányra az általános felvételi eljárás keretében. De nem csak a felvettek száma nőtt, országos összehasonlításban is magas felvételi ponthatárok jellemzik idén a Pázmányt. A pszichológia vagy a nemzetközi tanulmányok szakon, valamint a jogász képzésen is kiemelkedő teljesítmény kellett a bejutáshoz. Legnagyobb karunkon, a BTK-n

– Melyek a legkedveltebb szakok a BTK-n?

– A pszichológia, a nemzetközi kapcsolatok, a kommunikáció- és médiatudomány, a politikatudomány és az anglisztika szakok a legnépszerűbbek. A mesterképzésen is a pszichológia áll az élen. Emellett három új mesterképzést indítottunk: a gondoskodáspolitikai tanulmányok, a mentálhigiénés családkonzulens, valamint a neveléstudomány területen, melyekre 174 fő jelentkezett. A jogi karon tavaly indult el a Master of Business Administration mesterszak, amely idén is nagyon népszerű volt.

– Jól látható, hogy a Pázmány folyamatosan alkalmazkodik az új igényekhez. Tervezik-e tovább bővíteni az egyetem portfólióját?

(Folytatás a 3. oldalon)

A legszögedibb szögedi püspök halálára

Elhunyt Gyulay Endre nyugalmazott szeged-csanádi megyéspüspök

A Szeged-Csanádi Egyházmegye fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy 2024. augusztus 3-án, szombaton, a szegedi Bálint Sándor Szeretetotthonban, életének 94. évében, szentségekkel megerősítve elhunyt Gyulay Endre nyugalmazott szeged-csanádi megyéspüspök. Az elhunyt Babel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek emlékezik.

(A nekrológ a 6. oldalon olvasható)

Működünk együtt az Úr kegyelmével!

Pál József Csaba temesvári püspök volt a balassagyarmati palóc búcsú szónoka

A Magyar Nemzeti Múzeum Palóc Múzeuma és a Mikszáth Kálmán Művelődési Központ szervezésében immár huszonkilencedik alkalommal rendezték meg Szent Anna tiszteletére a palóc búcsút július 21-én Balassagyarmaton. Az ünnepi szentmisét Pál József Csaba temesvári megyéspüspök mutatta be. A rendezvény a palóc régió egyik legnagyobb vallási-népművészeti eseménye.

(Folytatás az 5. oldalon)

A fogyatékossgal élők Szent Damján-táborában

A Bodajki Falutábor harmadszor ad helyet a Szent Damján-tábornak, melyet huszonhetedik alkalommal szerveznek meg görögkatolikus kispapok. A július 29. és augusztus 3. között megtartott tábornak idén Jertyity Róbert negyedéves hajdúdorogi főegyházmegyes papnövendék és Medve Anna közgazdász voltak a fő szervezői. Augusztus elsején látogattunk el a bodajki táborba.

Alighogy megérkezünk, Evelin, egy Down-szindrómás lány máris boldogan fogad, megölel, azonnal beszélgetni kezd velem. Róbert, a fő szervezők egyike a kedves spontán fogadtatás után a tábor nevével kapcsolatosan elmondja: a 3. században élt vértanúk, Szent Kozma és Szent Damján jeles orvosokként segítették

a rászorulókat. „Ingyen adták, amijük volt, és mi is tértésmentesen igyekszünk megkönnyíteni a fogyatékossgal élők életét. Adományokból tartjuk fenn magunkat. Most már lassan harminc éve annak, hogy görögkatolikus kispapok létrehozták a Szent Damján-kört. Először a fogyatékossgal élő gyermeket nevelő családokat látogatták, imáikban hordozva őket, majd arra gondoltak, hogy a gyerekeknek nyári tábort szerveznének, a szülőket is segítve ezzel. Az első tábor résztvevői még sátorban aludtak, összesen harmincan lehettek. Most már több mint kétszáz tízen vagyunk.”

Medve Anna hozzáteszi, idén kilencven fogyatékossgal élőről mintegy százharminc segítőt gondoskodik, főként egyetemisták és középiskolások, valamint kispapok, három egyházmegyeiből. Róbert elmondja:

(Folytatás a 8. oldalon)

Megjelent!

Az Új Ember
2025-ös
Kalendárium
megvásárolható
az Új Ember
könyvesboltjában
és a webbolton
keresztül

Részletes ismertető a 12. oldalon

ISSN 0133-1205

2 4 0 3 2

9 770133 120548

Ferenc pápa a ministránsokhoz: Osszátok meg Jézust másokkal!

Ferenc pápa ma délután a Szent Péter téren a Ministránsok Nemzetközi Szövetsége által szervezett tizenharmadik zarándoklat résztvevőivel találkozott. A „Veled” (Iz 41,10) mottóval megrendezett zarándoklaton, mely július 29. és augusztus 3. között zajlik Rómában, magyar ministráns csoportok is jelen vannak. Az alábbiakban a Szentatyja teljes üdvözlő beszédének fordítását közlünk.

Kedves fiúk és lányok, jó estét kívánok! *Guten Abend!*

A Szent Péter tér mindig szép, de veletek még szebb! Nagyon köszönöm, hogy eljöttök Rómába; néhányatoknak talán ez az első alkalom. Isten hozott bennetek!

Megérintett zarándoklatotok témája: „Veled.” „Mit dir.” „With you.” „Avec toi.” Tudjátok-e, miért érintett meg? Mert egy-két szóval mindent elmond. Gyönyörű, és teret enged a keresésnek, a lehetséges jelentések megtalálásának.

Veled. Ez a kifejezés magában foglalja életünk titkát, a szeretet misztériumát. Amikor az emberi lény megfog az anyaméhben, édesanyja azt mondja neki: „Ne félj, én veled vagyok!” De titokzatos módon az édesanya is érzi, hogy az a kis teremtmény azt mondja neki: „Veled vagyok.” Ugyanez – más módon – az édesapára is vonatkozik!

Rátok gondolva, és most rátok nézve ez a „veled” új jelentésekkel gazda-

godik! Ezek közül azokat szeretném elmondani, amelyeket legszebbnek és legfontosabbnak találtam. A liturgikus szolgálatotok tapasztalata alapján arra gondolhatunk, hogy ennek a

„veled”-nek az első anyja, a főszereplője Isten. Jézus azt mondta: „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). Ez teljes mértékben a misében,

az eucharisziában valósul meg: ott a „veled” Isten valóságos jelenlétevé, konkrét jelenlétevé válik Krisztus testében és vérében. A pap nap mint nap látja, hogy ez a misztérium valósággá válik keze között; és ti is látjátok, amikor az oltárnál szolgáltok. Amikor pedig szentáldozáshoz járulunk, megtapasztalhatjuk, hogy Jézus testileg-lelkileg „velünk van”. Ő azt mondja neked: „Veled vagyok”, de nem szavakkal, hanem abban a gesztusban, abban a szeretetcselékedben, ami az eucharisztia. Az áldozáskor te is elmondhatod az Úr Jézusnak: „Veled vagyok”, de nem szavakkal, hanem szíveddel és testeddel, a szeretetteddel. Éppen azért, mert ő velünk van, mi is igazán vele lehetünk.

mást, *ahogy én szeretlek benneteket.* Ha te, ministráns, Máriához hasonlóan megőrzöd szívedben és testedben a *veled* lévő Isten misztériumát, akkor képessé válsz arra, hogy új módon legyél *másokkal*. Te is – hála Jézusnak, mindig és csak is neki köszönhetően – képes vagy azt mondani felebarátodnak, hogy „veled vagyok”, de nem szavakkal, hanem tettekkel, gesztusokkal, szíveddel, konkrét közelséggel – ne felejtsetek el a konkrét közelséget –: együtt sírsz azokkal, akik sírnak, együtt örülsz azokkal, akik örülnek, ítélkezés nélkül, elítéllet nélkül, bezárkózás és kirekesztés nélkül. *Veled* is, aki nem vagy rokonszenves nekem; *veled* is, aki más vagy, mint én; *veled* is, aki idegen vagy; *veled* is, aki szemlátomást nem értesz engem; *veled* is, aki sosem jössz templomba; *veled* is, aki azt mondd, nem hiszel Istenben.

Fiúk, lányok, milyen nagy titok rejtőzik ebben az egyetlen szóban: *veled!* Köszönöm annak, aki ezt választja, és mindenekelőtt köszönöm nektek, akik ide zarándokoltatok, hogy megosszátok annak örömét, hogy Jézus-hoz tartoztok, hogy az ő szeretetének szolgálói vagytok, hogy az ő sebzett szívének szolgálói vagytok, mely begyógyítja sebeinket, megment a haláltól, és örök életet ad nekünk.

Danke, liebe junge Freunde! Und einen guten Weg zusammen mit Jesus! Danke, vielen Dank! [Köszönöm, fiatal barátaim! És jó utat Jézussal! Köszönöm, köszönöm szépen!]

Fordította: Tózsér Endre SP

A Szentatyja üzenete a medugorjei ifjúsági fesztiválra

Mária a hiteles tanítvány

Ferenc pápa augusztus 2-án, pénteken üzenetet küldött az augusztus 1-jétől 6-áig tartó 35. Medugorjei Ifjúsági Fesztivál résztvevőinek. A Szentatyja kifejezte örömét, hogy szólhat a fesztivál résztvevőjéhez, akik a következő témáról elmélkednek: „Mária a jobbik részt választotta.”

Ferenc pápa üzenetét a „hiteles tanítványoknak” szentelte. Kifejtette, azzal, amit Mártának, Lázár és Mária húgának mond Jézus, arra emlékeztet bennünket: a hiteles tanítvány alapvető hozzáállása az, hogy meghallgatja az Úr igéjét. Mária felismerte, hogy az Úr belépett a házába, és a szívébe is be akar lépni. Leült tehát a lábához, hogy meghallgassa őt. Így a jobbik részt választotta, amit „nem vehetnek el tőle”.

Egy másik hiteles tanítvány a názáreti Mária. Isten az ő házába is belépett, és beszélt vele. Mária a szívébe fogadta Isten igéjét, részt vett a tervében, és teljesen felajánlotta magát, amikor Isten elküldte a Fiát. Jelen volt a keresztnél is, amikor Jézus megváltotta a világot, majd követte az apostolokat pünkösdkor, amikor az Egyház megszületett. Szűz Mária Isten igéjének befogadásával hűségesen teljesítette küldetését – a jobbik részt választotta: az Úr Jézust.

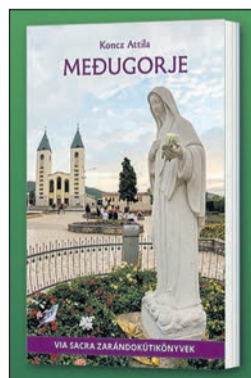
„Ugyanígy, kedves barátaim, ti is arra kaptatok meghívást, hogy Krisztus hiteles tanítványai legyetek” – írta a pápa a medugorjei ifjúsági fesztivál résztvevőjéhez szóló üzenetében. A Szentatyja arra hívta a fiatalokat, hogy maradjanak a Mester jelenlétében, és elmélkedjenek Isten Igéjéről. Továbbá arra kérte őket: hagyják, hogy ez megvilágosítsa elméjüket és szívüket, fedezték fel azt a tervet, amit az Atya mindegyikük számára készített, és működjenek vele együtt ab-

ban. „Ezért – folytatta Ferenc pápa – arra buzdítalak benneteket, hogy alakítsatok ki szoros kapcsolatot az evangéliummal, és tartsátok azt magatoknál, hogy irányítóként szolgáljon, kijelölve a követendő utat.”

A pápa hozzátette: „egy hiteles tanítvány, aki bölcs és erős lesz a Lélekben, szükségszerűen közvetíti Isten országát másoknak, mert az ige hirdetése nemcsak a papok és a szerzetesek kötelessége, hanem a tiétek is, kedves fiatalok”.

Arra buzdította a találkozó résztvevőket, hogy legyenek bátrak, merjenek beszélni Krisztusról a családjukban, iskolai és munkahelyi környezetükben, valamint a szabadidejük eltöltése közben is. „Hirdesd őt kiváltképpen életteddel, láthatóvá téve Krisztus jelenlétét létezésedben, mindennapi elkötelezettségedben, és minden konkrét döntésedben légy összhangban az evangéliummal!” Ferenc pápa végül minden jelen lévő fiatalat Szűz Máriára, az

kerület, Ferenciek tere 7–8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9–18 óráig), vagy megrendelhető az Új Ember online könyvtárházban.

A zarándokútikönyv-sorozatunkban megjelent további kötetek: Koncz Attila: *Lourdes* és Kuzmányi István: *Fatima*.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Fábrián Attila

„A Szent Péter tér veletek még szebb”

Amikor a Szentatyja július 30-án a Szent Péter téren a Ministránsok Nemzetközi Szövetsége által szervezett tizenharmadik zarándoklatának esti imádságos alkalmán meglátta a sok-sok gyerekkel, fiatallal teli teret, felkiáltott: A Szent Péter tér mindig szép, de veletek még szebb! Köszönöm! Köszönöm, hogy eljöttetek Rómába.

Több mint 50 ezer ministráns hallgatta a Szentatyát; a kísérőkkel, püspökökkel és papokkal együtt a vatikáni csendőrség becslése szerint 70 ezren vettek részt az eseményen. A fiatalok pólóikkal, transzparensikkel, zászlóikkal, kendőikkel, sapkáikkal és a forró júliusi naptól óvó esernyőikkel látványosan töltötték színültilg a vatikáni bazilika előterét és az óriási teret is.

„Megérint ez – mondta Ferenc pápa, és megismételte a mottót több nyelven is; németül: »Mit dir«, angolul: »With you« és franciául: »Avec vous«., „Egy-két szóval mindent elmond. Gyönyörű, és teret enged a keresésnek, a lehetséges jelentések megtalálásának. *Veled.* Ez a kifejezés magában foglalja életünk titkát, a szeretet misztériumát” – mondta. „...ne félj, mert én veled vagyok! Ne tekingess semerre, mert én vagyok a te Istened! Megerősítelek és megsegítelek, s támogatlak téged szabadító jobbommal.” (Iz 41,10) Buzdította a ministránsokat, hogy ha Máriához hasonlóan megőrzik szívükben és testükben a velük

lévő Isten misztériumát, akkor képessé válnak arra, hogy új módon legyenek együtt másokkal.

Miután meghallgatták a pápát, a ministránsok román, német, francia, magyar és portugál nyelven mondták el imáikat, Istenhez fohászkodtak, hogy az Egyház továbbra is a menedék

és a remény helye legyen minden ember számára; békéért fohászkodtak Európában és a világban; és hogy „a népek és vezetőik megértsék, hogy az igazi béke csak együttműködésben és egymás kölcsönös tiszteletével érhető el”.

Búcsúzás előtt Ferenc pápa megáldotta a fiatalokat, keresszükében elidőzött néhányuk mellett. Voltak, akik ajándékot adtak neki, mások áldást kértek vagy autogramot, ő nem zárkózott el semmilyen kérestől, viccelődött, beszélgetett. A fiatalok vidám éneke kíséretében hagyta el a Szentatyja a Szent Péter teret.

Forrás: Vatican News
olasz nyelvű oldala
Fotó: Nyalican Media
Fordította:
Thullner Zsuzsanna

„Eszményünk a szenvedélyes valóság szeretetét”

Beszélgetés Kuminetz Gézával, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektorával

(Folytatás az 1. oldalról)

– Szeretnénk minél szélesebb kínálatot nyújtani leendő hallgatóinknak. Reményeink szerint el tudunk indítani egy gazdaságtudományi képzést. A fenntartótól megkaptuk erre az engedélyt, egyelőre a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság előtt fekszik ez a tervezet.

– A BTK 2024-ben az ország legnépszerűbb egyetemi kara lett, összesítve a nappali és a levelező tagozatos, alap- és osztatlan képzési szintű, állami ösztöndíjas elsőhelyes jelentkezők számait. Ön szerint minek köszönhető a Pázmány népszerűsége?

– Úgy gondolom, nem lehet egyetlen okra visszavezetni. Mindenképp fontos eleme, hogy Birher Nándor, a BTK dékánja jól fogja össze a kommunikáció és a fejlesztés különféle területeit, valamint a már említett új képzési irányok is szerepet játszanak ebben. Biztos, hogy Ferenc pápa 2023-as látogatása is hatással van arra, hogy egyetemünk az érdeklődés előterébe került. Ez egy olyan pluszt adott nekünk, ami a mai napig kiható a működésünkre. Természetesen munkatársaink is igyekeztek a középiskolákat felkeresve láthatóvá tenni a kar tevékenységét. A leendő diákok személyes megszólítása, az egyetemről való élménybeszámoló és bemutatók nagyon fontosak a mai világban, így válik kézzelfoghatóvá, hogy a magas szintű képzés mellett milyen közösség van nálunk.

Ez az eredmény azért is figyelemre méltó, mert a Bölcsészkar van most a legnehezebb helyzetben, legalábbis ami az elhelyezést, a körülményeket illeti. Bizunk benne, hogy hamarosan az ő helyzetük is rendeződik.

– Hogyan lehet még magasabbra tenni a léceket?

– A felsőoktatást napjainkban egyfajta verseny jellemzi, ám mi igyekszünk úgy idecsábítani a hallgatókat, hogy közben emeljük az oktatás színvonalát. Ehhez jó lenne, ha az oktatóink elkészítenék az adott tudományterület bázisankönyvét. Fontos, hogy komoly szakmai könyveket, tanulmányokat olvassanak a tanáraink, de egy konkrét téma kutatása mellett segíteni kell a hallgatókat a teljes terület megismerésében is. Az egyetemnek távlatokat kell felkínálnia: olyan tudósokra van szükség, akik az adott tudományterület széles spektrumát belátják, és meg tudják alapozni a tudományos világképet. Rá kell mutatniuk a „konstruktív hiedelmekre”, mint ahogyan azt is meg kell mutatniuk a hallgatóknak, hogy mely felvételek bizonyultak tévedésnek. A diákoknak ismerniük kell az alapvető tényeket, megközelítéseket, adatokat, emellett oktatóinknak egyfajta szemléletmódot is át kell adniuk. Az így kialakított tudományos világképnek el kell vezetnie a világnézethez, melynek szí-

nonimájaként alkalmazható a vallás is. A katolicitás ebben az esetben nem leszűkít, sokkal inkább gazdagítja.

– Hogyan jelenhet meg egy egyetemen az említett katolicitás?

– A mi egyetemi eszményünk, hogy az igazság várát kell ostromolnunk. S bár bevethetjük egy bátyját, mindig lesz egy újabb, aminek neki kell veselkednünk. Emellett a szenvedélyes valóság szeretet jellemzi egyetemünket. Nem szabad ideológiák szekértőlőjává vagy valamilyen kommunikációs manipulátorrá válnunk. A pluralitás azt jelenti, hogy az igazsághoz sokféle úton eljuthatunk, de az igazság létezik. Az egyetem másrészt a magyar katolikusokat szolgálja. Sokféle felsőoktatási intézmény van a világon, közöttük olyanok is, mint a Pázmány, amely katolikus fenntartású és szellemiségű. A szaktudományok sohasem emancipálhatók a világnézeti előfeltevésektől. Ez egy nagy tévedése volt a modern, posztmodern megközelítésnek. Vallási, világnézeti háttér minden tudománynak van. Ezenkívül a Pázmány magyar katolikus

egyetem. Minden nemzetnek megvan a joga ahhoz, hogy saját kultúrát építsen. Ez a többi nép számára is fontos, mert ők is gazdagodnak általa, így kiegészítve egymást. Ennek elsőrangú képviselője az egyetem. Nekünk a magyar géniust kell fenntartanunk és fejlesztenünk.

– De a korszellem mintha nem ebbe az irányba mutatna.

– Valóban nem, ám ennek előbb-utóbb az lesz az eredménye, hogy az adott tudományág művelője sok jelenséget észre sem fog venni. A tudós kutató értékrendet is átad, emellett a személyiségre is hat. A Pázmány műveltséget szeretne közvetíteni, hogy ne csak jól informált legyen az idejéről hallgató, hanem képes legyen jó döntéseket is hozni. Fontos az is, hogy az itt szerzett tudás révén megtalálja a helyét a társadalomban. Egyre inkább szükség van arra, hogy az emberek értő módon tudjanak napjaink kihívásai elé nézni, képesek legyenek értelmezni azt a sokféle információt, ami ránk zúdul. Sok esetben azt látjuk, hogy a hatalom, a média azt titkosítja, amit nyilvánosságra kellene hozni,

és azt kürtöli szét, amit nem szerencsés másokkal megosztani.

– Mi volt a célja az Alumni Tanács létrehozásának?

– A Pázmány rendszerváltás utáni történetének harminckét esztendeje során tekintélyes számú hallgató végzett nálunk. Mostanra jutottunk el oda, hogy korábbi diákjaink már az élet számos területén szép sikereket értek el, ennek eredményeként már számíthatunk rájuk. Idén kezdtük el új alapokra helyezni az alumnihálózatunkat. Ennek során azt tapasztaltuk, hogy bárki, akit ezzel kapcsolatban megkeresünk, készséggel a rendelkezésünkre áll, részt vesz a programokon. Ha valaki szeretett ide járni, szívesen segít bennünket, ez az az alap, amire a jövőben építhetünk.

– Mit lehet tudni az új campus beruházásáról, építéséről kapcsolatban?

– A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a Pázmány fenntartójaként a napokban átadta az új campus helyszínét szolgáló, a Bródy Sándor utca – Szentkirályi utca – Múzeum utca – Pollack Mihály tér által határolt terület meghatározott részét az Építési és Közlekedési Minisztériumnak (ÉKM). Ha a beruházó a szükséges adminisztratív folyamatoknak a végére ér, akkor a napokban elindulhat egyes épületek belső, finom bontása. Néhány épületet az MTVA augusztus 31-éig még használ, kiköltözésük után ezekben is megkezdődhet a munka.

– Az elkövetkezendő időszakban mi várható a területen?

– Az egyetem fenntartója számára kiemelt fontosságú feltétel volt az ÉKM felé, hogy az érvényben lévő előírásokat maximálisan be kell tartani. A

környéken lakók és dolgozók érdekében a lehető legkisebb terheléssel kell megvalósítani a munkálatokat. Fontos, hogy ennek a beruházásnak az eredményeként egy lepusztult területen egy nagy zöldfelülettel rendelkező, a helyiek számára is igénybe vehető szolgáltatásokat – könyvtár, étterem, sportcentrum – nyújtó épületkomplexum jön majd létre. Felújításon esik át a két történelmi palota, emellett az egyetemi polgárok étellel teli közege varázsolják majd ezt a területet. Hosszú távon ez mindenkinek jobb lesz, mint a jelenlegi állapot.

– Említette, hogy Ferenc pápa tavalyi magyarországi apostoli látogatása a Pázmányra is ráirányította a figyelmet. Hogyan emlékszik vissza erre az alkalomra?

– Ez mindenképp nagyon különleges látogatás volt, hiszen a pápa egyetemet nem szoktak felkeresni. Ezen a találkozáson nem csak a Pázmány oktatói, hallgatói voltak jelen; képviselte magát a magyar tudományos élet, és itt voltak más magyarországi egyetemek vezetői is. A pápa itt elmondott beszéde mindannyiunknak útmutatást ad, érdemes szavait át- és átlemélni. Ezért is szerveztünk a látogatás évfordulójára egy konferenciát, melyen az előadók arról beszéltek, hogy a tudományterületükkel összefüggésben milyen jelentősége van Ferenc pápa üzenetének. Az itt elhangzottakat szeretnénk a közeljövőben egy kötetbe gyűjtve megjelentetni.

– A Szentatya így fogalmazott a Pázmányon elmondott beszédeben: „A gépekkel kapcsolatba kerülő ember egyre inkább egysíkúvá válik, miközben a közösségi élet szomorúvá és ritkává lesz.” Napjainkban a virtuális világ sokszor belép a valóság helyére, ráadásul a mesterséges intelligencia (MI) térnyerése mindezzel is erősíti. Hogyan maradhat

az oktatás emberi ügy, hogy a hallgatók az MI alkalmazásával, lehetőségeivel is tisztában legyenek?

– A mesterséges intelligencia lehetőségeket, de veszélyeket is rejt magában. Meglátásom szerint előbb a hagyományos eszközök használatát kellene elsajátítaniuk a hallgatóknak. A források felkutatása, rendszerezése és megfelelő alkalmazása ugyanis visszahat a kutatóra is, ezáltal mélyebb ismereteket szerezhet a tudományterületről. Ha csak a mesterséges intelligencia révén jut információhoz, az meglehetősen szűk és egyoldalú eredményre vezet majd.

Az embernek elsősorban a saját intelligenciáját kell fejlesztenie, mert csak így tudja jól használni azt a mesterséges intelligenciát, amely végül is a természetes intelligenciából származtatott. Az emberi intelligencia nem csupán a gondolkodásra vonatkozik: az érzelmi, a nehézségek leküzdésére vonatkozó mellett fontos az etikai dimenziót magában hordozó intelligencia is. Ezek eszközei, készségei a személyiségnél, vagyis egyáltalán nem mindegy, hogy mire használjuk őket. Építésre, a világ jobbá tételére vagy pusztító vírusok, bombák előállítására? Az emberi intelligencia csúcsát egyébként a teológiai erények jelentik: a hit, a remény és a szeretet.

– Ennek fényében, van egy katolikus egyetemnek missziós küldetése?

– Mindenképp, hiszen a Katolikus Egyháznak is ez a Krisztustól kapott feladata. A Pázmány a Katolikus Egyház sajátos intézménye. Jézus Krisztus a tudománynak is megváltója, nekünk pedig az a célunk, hogy mindenkivel megismertessük az igazságot, meg hozzát a krisztusi igazságot, krisztusi módon.

Baranyai Béla
Fotó: Lambert Attila (archív)

Az MKPK Titkárságának közleménye a Pázmány-campus munkaterületének átadásáról

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) mint a Pázmány Péter Katolikus Egyetem fenntartója a mai napon (2024. július 31.) birtokátruházási jegyzőkönyvvel átadja a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) új campusának helyszínét szolgáló, a Bródy Sándor utca – Szentkirályi utca – Múzeum utca – Pollack Mihály tér által határolt terület meghatározott részét munkaterületként a PPKE oktatási célú ingatlanainak fejlesztéséért és bővítéséért felelős Építési és Közlekedési Minisztérium (ÉKM) részére.

Az MKPK a munkaterület átadása előtt kikötötte, hogy a területen lévő összes, az MKPK által 2024. augusztus 31-ig vállalt, az MTVA-t megillető szerződéses kötelezettségét az ÉKM folyamatosan garantálja.

A munkálatok teljes időtartama alatt – összhangban az 1461/2020 (VII.30.) Korm. határozat és az 1254/2023 (VI.28.)

Korm. határozatban foglaltakkal – a beruházást előkészítő ÉKM felelős a munkaterületért. Ennek értelmében a bontási és építési munkálatok lebonyolítása, a vállalkozói szerződések megkötése és azok betartatása is a jogszabályoknak megfelelően az ÉKM kizárólagos hatásköre és felelőssége.

Az MKPK és a PPKE bízik abban, hogy a munkálatok a területi adottságokat figyelembe véve a lehető legkisebb környezeti terheléssel valósulnak meg, az új campus megvalósulásával pedig a lakosság, valamint a környéken tanulók és dolgozók egyaránt magasabb életminőséget érhetnek el. A jelenlegi átmeneti állapot megszűnése után a Palotanegyed vonatkozó része újra Fővárosunk és Józsefváros egyik ékköve lehet.

Budapest, 2024. július 31.

Forrás és fotó: Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága

A BIBLIA ÜZENETE

Ne szomorítsátok meg Isten Szentlelkét!

Ef 4,30–5,2

A Házás Hétvége mozgalomban úgy tanultam, hogy négy alapérzés van: az öröm, a harag, a bánat és a félelem. Az érzések, hallottam ott újra meg újra, pillanatnyi spontán reakciók, önmagukban se nem jók, se nem rosszak, legfeljebb kellemesek vagy kellemetlenek, könnyűek vagy nehezek. Igaz, úgy látszik, hogy a „nehezek” 3:1-re nyeresre állnak a „könnyűek” kárára. A valóságban persze a sokféle érzés gazdag összjátéka adja a hangulatunkat, érzelmeink összetett valóságát. Öröködhünk belső egyensúlyunkon, de az érzéseken részben éppen az a szép, hogy nem tudjuk teljesen kontrollálni őket.

A régiók már világosan kimondták, hogy Isten nem hangulatfüggő. A Biblia ugyan tud Isten érzéseiről, beszél például haragjáról, vagy a mennyei sokaságnak, Isten anygala inak örömeiről. Mindez azonban semmiképp sem jelenti, hogy Isten úgy viselkedne, mint egy brazil szappanopera hősei, vagy éppen úgy, mint a görög istenségek, akik (?) haragjukban vagy hirtelen támadt irigységükben rontják meg az emberek sorsát. Amikor olyasmit mondunk gyerekeknek, hogy „Jézusnak most bánatot okozol”, azzal igyekszünk kifejezni valamit az ő igényes szeretetéből, ám lehet, hogy hosszabb távon veszélyes gondolatokat ültetünk el kisgyermekünk fejében, szívében.

De akkor miért mondja például Pál apostol azt, hogy „ne szomorítsátok meg Isten Szentlelkét”? Mire gondolt, amikor a vasárnapi szentleckének ezt az ismert mondatát megfogalmazta? Erdemes megfigyelni, hogy az egész szakaszban két felsorolás is van. Az egyik bűnökről, rossz megnyilvánulásokról

szól: „keserűség, indulat, haragtartás, szóváltás, káromkodás és minden egyéb rossz”. A másik nagyszerű ajándékokról: „legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörületek, és bocsátsatok meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban”. Mintha Pál, egyébként Jézushoz nagyon hasonlóan, az emberi szívet tekintené a jó meg a rossz forrásának. A Szentlelek az, aki a jóra indít. Őt megszorítani azt jelenti, hogy ellenállunk jóra indító jelenlétének. Mi elszomorodunk, ha félreértjük jó szándékunkat, ha nem hallgatunk jó ötleteinkre. Pál ilyen képes beszéddel utal a Szentlelek indításaira.

„Minden forrásom belőled fakad!” Ugye emlékszünk még az eucharisztikus kongresszus gyönyörű mottójára? Ugye felismerjük még Krisztust a megtört kenyér színe alatt mint az Úrral való találkozás lehetőségét, mint minden kegyelmi élet forrását? Ami benne valóságos és biztos, az bennünk, az életünkben, tetteinkben, sőt, néha még a hangulatunkban is, gyakran a Szentlelek működése.

A szentek mesterei voltak annak, hogy elkülönítsék a pusztán emberi érzéseket és érzelmeiket attól, ami valóban Isten műve. Előfordul, hogy könnyek között vagyunk boldogok, vagy éppen gyászolunk valamit vagy valakit, mégis boldognak érezzük, tudjuk magunkat. Isten Lelke nem mindig felhőtlen derűt ajándékozik. Érzelmi életünk egésze másként ragyog fel, Isten felé, illetve a hűséges szeretetre ösztönöz, amikor a Lelket beengedjük a szívünkbe.

Martos Levente Balázs

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (32.)

Olyannyira nagy ünnep az Istenszülő Szűz Mária elhunyt és mennybevittele, hogy nemcsak a bizánci szertartásban ünnepeljük augusztus 15-én, hanem a nyugati Egyház is ezt teszi. Nálunk, magyaroknál Szent István királyunk óta különösen szép elnevezést kapott: Nagyboldogasszony. Tudjuk, hogy utód nélkül maradván, István Máriának ajánlotta országunkat, éppen ezen a napon. Ámde ez csak egy szép mellékága az ünnepnek. A lényeg ugyanis az, hogy Szűz Mária halálára (bizánci terminológia szerint: elszenderedésére) és mennybevételére (vagyis testestől-lelkestől való mennybevételére) emlékezünk.

Az ünneplést kezdő nagy vecsernyében van egy különleges ének, melynek minden sorát más hangon (dallamon) kell énekelni. Az egész liturgikus évben nem található máshol ilyen. Ez még inkább kiemeli az ünnep jelentőségét. Ezért érdemes szakaszonként áttekinteni a tartalmát. Az ének jelentős részét áthatja az Istenszülő elszenderedéséről szóló apokrif evangélium. Az ünnepi liturgikus szövegeknek máshol is ez a legfőbb forrásuk, ugyanis Mária elhunytáról és mennybevételéről nem szólnak a hiteles, sugalmazott evangéliumok.

Az első rész egyszerűen azt a képet vázolja fel, amit az említett apokrif előtár: „Isteni parancsra a dicső apostolok a föld minden határaitól a felhők szárnyain” gyűltek egybe. A második rész pedig azzal folytatja, hogy az Istenszülő tisztaságos testéhez jöttek össze, hogy „mint szent ereklyét, kegyelettel csokolják azt”. De az ének harmadik része szerint nemcsak az apostolok, hanem a „magasságbeli mennyei Erők” is lejöttek az ő fejedelmükkel. Aztán következik az ének negyedik részében a lejövetelük – és az egész ünnep – céljának megfogalmazása: „legtisztább testetét hódolattal fölemelék, és tisztelettel könnyezve a mennyekbe vivék, áhítattal kiáltván fel: Íme, a királynő, az Isten jegyese érkezik”. Itt váltás történik a szövegben, mert immár nem az apokrif evangéliumra utal, hanem a hiteles Szentírásból vett 23. zsoltárt idézi az ötödik rész. Ezt a zsoltárvetést az Úr Jézus mennybemeneteléhez szoktuk kötni: „Emeljétek fel, egék, a kapukat”, ámde itt a

liturgikus szöveg így folytatódik: „az örökévaló világosság anyját hódolattal fogadjátok be”. Egyházunk Jézus édesanyját is ugyanolyan megtiszteltetésben akarja részesíteni ezzel: az ő mennybevitelük is nyilván meg az égi kapuk. Ezzel elérkezett a liturgikus himnusz a csúcspontjára.

A mozgalmes események bemutatása után teológiai értelmezéssel folytatódik a szövegünk hatodik része. Mária azért érdemelte meg, hogy testestől-lelkestől a mennyekbe vitessen, „mert óerette lett az emberiség általános üdvözítése”, de „kire tekinteni nincs bátorságunk, s kit méltóan dicsérni nem vagyunk képesek”. Még nagyobb magasságot ér el a magyarzatban a hetedik rész: „mert az ő fensége felülhalad minden emberi értelmet”.

A magasságokból visszatérünk a földre, és a nyolcadik részben kérjük a mennybe vétetett Istenszülőt: „állandóan imádkozzál érettünk”.

Végül a záró rész csodásan foglalja össze a lényegét: „mert a te pártfogásodat bírjuk örökké, ó Szeplőtelen”.

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (170/7a)

Szent II. János Pál pápa a *Redemptor hominis* enciklikájában az embert megváltó Krisztusról szólva terjedelmes fejezetet szentel az Eucharisztia és a bűnbánat szentsége közötti kapcsolatnak: „Az Egyházban ezért mindenkinek, de elsősorban a püspököknek és papoknak gondosan kell arra vigyázniuk, hogy a szeretetnek e Szentsége valóban Isten népe életének középpontjába kerüljön, hogy Krisztus az imádás minden szükséges formájával »szeretetet kapjon a szeretetért«, s így valóban lelkünk élete lehessen (vö. Jn 6,52-58; 14,6; Gal 2,20). Másrészt azonban soha nem feledkezhetünk meg Szent Pál szavairól: »Vizsgálja magát az ember, és csak azután egyen ebből a kenyérből és igyék ebből a kehelyből« (1Kor 11,28). Ez az apostoli figyelmeztetés legalább közvetve utal az Eucharisztia és a bűnbánat szentsége közötti szoros összefüggésre is. Mert amint a tanító Krisztusnak és az Evangéliumnak ez volt az első szava: »tartsatok bűnbánatot és higgyetek az Evangéliumnak«, »metanoieit« (Mk 1,15), úgy a szenvedés, a kereszt és a föl-támadás Szentsége különösen is hangsúlyozza és megerősíti lelkünk felé ezt a buzdítást. Így az Eucharisztia és a bűnbánat szentsége megmutatja az evangéliumi lelkiélet és az igaz ke-

resztény élet kettős arculatát. Hiszen Krisztus, aki az eucharisztikus lakomára hív, sürget a bűnbánatra is, amikor megismétli: »tartsatok bűnbánatot!« (Redemptor hominis, 20e)

A két szentség kapcsolatának szoros voltát éppen annak ténye fejezi ki, hogy az Eucharisztia alapítása már magában hordozza egyik célját: „mert ez az én vérem, az új szövetség, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára” (Mt 26,28). Míg az ószövetségi áldozatbemutatók célja a rituális hibákért történő engesztelés és a pogány áldozatbemutatóktól való visszatartás volt (vö. Lev 17,7), addig Jézus áldozatának célja minden bűn bocsánata: „Mindez pedig Istentől van, aki Krisztus által megbékéltetett minket önmagával, és nekünk adta a megbékélés szolgálatát. Mert Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magát a világot, úgy, hogy nem számította be bűneinket, és ránk bízta a békéltetés ígését” (2Kor 5,18–19; vö. Oz 6,6; Am 5,22–25). Ilyen értelemben Jézus beteljesíti a húsvéti bárány áldozatát, akinek véré a zsidó nép bűneiért engesztelésül ontották, míg Jézus a Bárány, aki elveszi a világ bűneit (vö. Zak 9,11; Iz 53,12; Jn 1,29; Ef 1,7; Zsid 9,20–22).

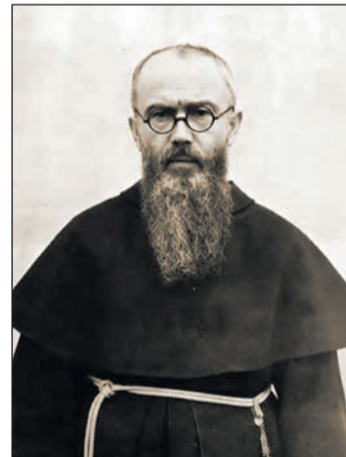
Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Maximilián Kolbe

Augusztus 14.

A keresztségben a Rajmund nevet kapta, ő volt a második a család gyermekei között. Szülei annyira szegények voltak, hogy eleinte nem tudták gyermekeiket iskolába adni. 1906-ban azonban lehetőség nyílt rá, hogy a két idősebb fiú, Ferenc és Rajmund a helybeli kereskedelmi iskolában tanulhasson. 1907-ben ferences atyák missziót tartottak Pabianice plébániatemplomában. Hatásukra a két fiú elhatározta, hogy ferences lesz. Nemsokára fivérék, József is követte őket. Rajmund a rendben a Maximilián nevet kapta. 1912 őszétől filozófiát tanult Krakóban. Előjárói Rómába küldték, ahol a Gergely Egyetemen filozófiát, a Seraphicumban pedig teológiát tanult. Mindkét szakon doktorátust szerzett. 1914. november 1-jén tett szerzetesi fogadalmat, és négy évvel később, 1918. április 28-án szentelték pappá Rómában.

Nagaszakiban. A folyóiratának japán változata 1934-ben már hetvenezzer példányban jelent meg. Maximilián 1936-ban kislemináriumot nyitott japán gyermekek részére. Indiában szintén kolostort akart alapítani. 1936-ban hazatért, és három évig viselte a niepokalanowi guardián tisztségét. A háború kitörése után nem sokkal negyven társával együtt letartóztatták a Gestapo, ekkor négy hónapig volt börtönben. 1941. február 17-én másodszor is letartóztatták. Május 20-ig a hírhedt varsói Pawiak börtönben raboskodott, majd Auschwitzba szállították.

Július végén a 14-es blokkból, ahol Maximilián is raboskodott, egy fogolyként sikerült megszöknie. Megtorlásul a tábor parancsnoka, Karl Fritsch a blokkból tíz foglyot éhhalálra ítelt. Amikor fölolvasták a tíz nevet, egyikük, Franciszek Gajowniczek felzokogott, mert ha meghal, felesége és két gyermeke egyedül maradt volna. Maximilián ezt hallva jelentkezett a táborparancsnoknál a kérelemmel, hogy magára válalassa a családapa helyett a halált. A tíz halálraíteltet a 13-as blokk sötétzárkájába zárták. A zárkából mindvégig imádság és ének hallatszott ki. Kolbét Nagyboldogasszony vigíliájának estéjén a tábori hóhér ölte meg fenolinjekcióval. Egy auszchwitzi fogolytársa így emlékezett vissza: „A páter haláláról az egész táborban beszéltek. Ő nemcsak egy embert mentett meg az életnek: tettével sokakban fölébresztette a bátorságot ahhoz, hogy túléljék a tábor. Fel tudta ébreszteni bennünk az emberi jószágba vetett hitet.”

L.K.

A hét liturgiája

B év

AUGUSZTUS 11., ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP (Szent Klára szűz, Zsuzsanna, Tibor) – 1Kir 19,4–8 (Az angyali kenyér erőt ad Illés prófétának, hogy eljusson az Isten hegyére.) – Ef 4,30–5,2 (Eljétek szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket!) – Jn 6,41–51 (En vagyok a mennyből alászálló élő kenyér.) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 221 – EE 591, Ho 221 – EE 150, Ho 127 – EE 540, Ho 286 – EE 299.

AUGUSZTUS 12., HÉTFŐ – Chantal Szent Johanna Franciska szerzetes nő emléknepja (Klára, Diána) – Ez 1,2–5,24–28c – Mt 17,22–27.

AUGUSZTUS 13., KEDD – Boldog XI. Ince pápa emléknepja (Ipoly, Ibolya) – Ez 2,8–3,4 – Mt 18,1–5,10,12–14.

AUGUSZTUS 14., SZERDA – Szent Maximilián Mária Kolbe áldozópap és vértanú emléknepja (Marcell) – Ez 9,1–7,10,18–22 – Mt 18,15–20.

AUGUSZTUS 15., CSÜTÖRTÖK – SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY) – FŐÜNNEP (Mária Asszunta, Tarziciusz) – Vigilia mise: 1Krn 15,3–4,15–16–16,1–2 – 1Kor 15,54–57 – Lk 11,27–28 – Ünnepi mise: Jel 11,19a,12,1–6a,10 (Az égen nagy jel

tűnt fel: egy asszony, kinek öltözete a nap volt, lába alatt a hold.) – 1Kor 15,20–27c (Először Krisztus támad fel, majd azok, akik Krisztushoz tartoznak.) – Lk 1,39–56 (Nagy dolgokat művelt velem a Hatalmas Isten; felmagasztalta az alázatosakat.) – **Énekrend:** Ho 167 – EE 646, Ho 174 – EE 229, Ho 134 – EE 643, Ho 284 – EE 234.

AUGUSZTUS 16., PÉNTEK – Szent Ponciánusz pápa és Szent Hippolitusz áldozópap vértanú vagy Szent Rókus hitvalló emléknepja (Ábrahám, Szeréna) – Ez 16,1–15,60.63 – Mt 19,3–12.

AUGUSZTUS 17., SZOMBAT (Jácint, Arika, Réka) – Ez 18,1–10,13b,30–32 – Mt 19,13–15.

AUGUSZTUS 18., ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP – (Eudes Szent János áldozópap, Ilona, Rajnald) – Péld 9,1–6 (Az örök isteni Bölcsesség jelképes étellel és itallal várja meghívott vendégeit.) – Ef 5,15–20 (Értsétek meg az Úr akaratát!) – Jn 6,51–58 (Az én testem valóban étel, az én vérem valóban ital.) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 227 – EE 591, Ho 227 – EE 143, Ho 114 – EE 596, Ho 293 – EE 258.

Isten szeretete minden nehézséget legyőz

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsúja Máriapócsra

Idén is több ezer hívő ünnepelte együtt a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsúját július 28-án Máriapócsra. Az ünnepi szentmise főcelebránsa és szónoka Schönberger Jenő szatmári megyéspüspök volt. A liturgián részt vett Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, Bosák Nándor nyugalmazott debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, az egyházmegye papsága, papnövendékei és hívei.

Schönberger Jenő szatmári megyéspüspök volt az ünnepi szentmise főcelebránsa és szónoka

Évről évre egyre több egyházközséget képviselnek gyalogos és kerékpáros zarándokok is az egyházmegyei búcsún. Kisvárdáról, Mátészalkáról, Nyírbátorból, Mérkről, Vállajról, Újfehértóról, Nagykállóból, Ófehértóról, Debrecenből, Nyíregyházáról is sokan vállalták idén a fáradságos zarándoklatot, köztük a mintegy százfős ifjúsági tábor résztvevői, akik Palánki Ferenc megyéspüspök vezetésével érkeztek a kegyhelyre.

Schönberger Jenő szatmári megyéspüspök homíliájában a búcsú kezdetére visszatekintő történelmi

liumról, az Oltáriszentségről és Jézus édesanyjáról, Máriáról.

„Ferenc püspök atyának köszönöm a meghívást egyházmegyétek zarándoklatára, ami ötven évvel ezelőtt indult el a mai szatmári esperesség akkori papjainak kezdeményezésére. Ennek apropóján vagyok ma köztetek mint a Szatmári Egyházmegye püspöke. Örömmel jöttem, hogy zarándokként a pócsi könnyező Szűzanya oltalmát kérjem számotok-

az Egri Főegyházmegyéhez csatolt szatmári részek papjait, hogy Máriapócsra zarándokolva az égiek segítségét kérjék? Az árvizek vagy a kommunizmus? Nem tudom, mindenki döntse el maga. De hogy nem volt hiábavaló, azt a mai zarándoklat is bizonyítja. Mert hittek a csodában, és a csoda meg is történt. Bár Isten malmai lassan őrölnek, de biztosan.

Nekünk csak kitartónak kell lennünk az imában – folytatta a püspök. – Mi mindannyian, akik itt vagyunk, megköszönjük Jézusnak az evangéliumot, amit hittel elfogadtunk, elsősorban nagyszüleink és szüleink közvetítésével. Szentatyánk jóvoltából a nagyszülők és idősök világnapját ünnepeljük, ezért a sok minden más mellett azt is köszönjük meg nekik, hogy megőrizték és átadták nekünk a krisztusi hit ajándékát. Isten áldja meg őket itt, a földi életben, az örök életben pedig fizesse meg nekik örök javakkal! – mondta Schönberger Jenő.

Jézus második ajándéka is felsejlik a mai evangéliumban – folytatta a szónoka. – Reménytelennek látszik a helyzet. Hatalmas az éhezõ tömeg, és üresek a tarisznyák. Csak egy fiúnak van öt kis kenyere és két hala. András apostolnak ez gondot okoz: „Mi ez ennyinek?” Jézusnak mindez nem volt probléma. Isteni hatalma és szeretete minden nehézséget legyőzött. Az övéiért mindenre kész volt. És ez még csak előképe volt annak, amit egy még reménytelenebb helyzetben a világ végéig velünk maradó ajándéknak szán: az Oltáriszentségnek, amit papjai által a szentáldozásban nap mint nap kioszt azoknak, akik a legszorosabb kapcsolatban akarnak lenni vele. A kenyérszaporítás alkalmával még kívülről érkezik az

Átadták a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Pro Communitate Christiana díjait

2024 díjazottjai hitoktatók: Hegedűs Györgyi, aki tevékeny élete során szinte minden debreceni állami iskolában tanított hittant és Torma Katalin M. Teréz, a Boldogasszony Iskolánövérék debreceni közösségének örökfogadalmasa, aki nyugdíjazásáig a József Attila, a Kinizsi Pál, a Monostorpályi Úti, a Szoboszlói Úti, a Szent Efrém és a Kölcsey Ferenc Általános Iskolában végzett hitoktatót.

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye július 28-ai búcsúján, Máriapócsra Palánki Ferenc megyéspüspök Pro Communitate Christiana díjakat adott át. Az elismerést azok kapják, akik különös figyelmet érdemlő és példát adó egyházépítő tevékenységükkel vagy életművükkel gazdagítják az egyházmegye hívó közösségét.

étel, az Oltáriszentség csodájában már maga Jézus válik étellé. Amikor életünk hullámai összecsapnak a fejünk felett, jó tudni, hogy Jézus itt van velünk – tette hozzá a püspök, majd Jézus szeretetének harmadik nagy ajándékáról elmélkedett.

Arról, „aki a legközelebb áll Istenhez, akinek anyai szíve mindent megért és mindenki után szinte megszakad. Ő Jézus Krisztus szent Anyja, de Isten akaratából a mi anyánk is. Ó, Mária, eljött a te órád, igen, ott a kereszt alatt, és azóta tart ez az óra, hogy közbenjárj értünk, hogy figyelmeztess, és keresd a kiutat számunkra, mert bűneink miatt útjaink összekuszálódtak... Ne nézd földi bajainkat sem érzéketlenül! Újra és újra sugalld nekünk, hogy „amit Fiam mond, azt tegyétek!” Ő ígéretet is tett arra, hogy aki keresi Isten országát, annak megadja mindazt, amire igazán szüksége van. De Egyházától is elvárja, hogy

igazi szeretetközösség legyen, amelyben figyelnek a testvérek lelki és testi javaira egyaránt – hangsúlyozta beszédében Schönberger Jenő.

Az egyházmegyei búcsún Palánki Ferenc megyéspüspök Pro Communitate Christiana díjat adományozott azoknak, akik különös figyelmet érdemlő és példát adó egyházépítő tevékenységükkel vagy életművükkel gazdagítják az egyházmegye hívó közösségét. A főpásztor a díjak átadása után köszönetet mondott a Jóistennek az egyházmegyei búcsúért, Schönberger Jenő püspöknek pedig a tanításáért. Az idősök és nagyszülők világnapján a főpásztor külön köszönetet és imát mondott a nagyszülőkért, az idősökért, akik teljesítik hivatásukat és továbbadják a hitüket.

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye/Kovács Agnes

bevezetőt tartott, majd az elhangzott evangéliumi szakasz alapján (Jn 6,1–15) a kenyérszaporítás csodájáról szólva Jézus szeretetének három ajándékáról elmélkedett: az evangé-

ra, az egyházmegye püspökei és papjai, valamint a területén lakó minden embertestvérem számára” – kezdte beszédét Schönberger Jenő. Vajon mi készítette ötven évvel ezelőtt az akkor

Működünk együtt az Úr kegyelmével!

Pál József Csaba temesvári püspök volt a balassagyarmati palóc búcsú szónoka

(Folytatás az 1. oldalról)

A hagyományokhoz híven a környékbéli településekről és az Ipoly túloldaláról idén is elzarándokoltak a hívek Balassagyarmatra, hogy együtt imádkozzanak a palócok hitét, összetartozását jelképező búcsún. A gyönyörű népviseletbe öltözött búcsújáró menet vasárnap kora délelőtt a Szentháromság-főplébánia-templomtól indult az ünnepi mise helyszínére, a Palóc liget szabadtéri színpadához. A Nemzeti Múzeum Palóc

tanulni akarunk tőlük. Szent Annához is elhozzuk a gondjainkat, a gyermeket váró és a gyermeket fogant családokat, azokat, akik már a neveléssel küszködnek, s a magányosokat, a beteget, mindazokat, akik segítségére szorulnak. Ugyanakkor odafigyelünk Szent Anna életére, és megcsodáljuk rajta keresztül a Jóisten tervét, azt, hogy miként dolgozott már az ő életében is” – mondta szentbeszédében a püspök, hozzáté-

Ahhoz, hogy a házastársak a házasságot Isten színe előtt és akarata szerint éljék meg, nagyon fontos a kommunikáció, az egymással való közösség. Elengedhetetlen az is, hogy a hitünket továbbadjuk a családunknak, ahogyan az is, hogy közösségeinkben is megéljük azt. A püspök arra kérte a szülőket, hogy fordítsanak minél több időt gyermekeikre.

A temesvári főpásztor rámutatott: ugyanaz a Jóisten van jelen a mi életünkben, aki Szent Anna életében is cselekedett, aki a várakozás hosszú éveit után megáldotta őt és Joachimot, s bennük gyermeküket, Máriát. „Ekképpen fogja megmutatni a mi életünkben is szeretetét és jóságát: látni fogjuk, hallani fogjuk, meg fogjuk tapasztalni. Ha mi is kitartunk abban, hogy az ő akaratát tesszük, ezt fogja mondani nekünk: legyen neked a te hited és a te bizakodásod szerint” – fogalmazott Pál József, majd a szertartás végén megáldotta a családokat.

A liturgián közreműködött a Szent Felicián kórus, Unterweiger J. Zolt karnagy, Lőrincz Sarolta Aranka, Bablana Piroška, a Rimóci rezesbanda és a történelmi Nógrád vármegye hagyományörzői. A szertartást követően palóc vendégségbe várták a búcsú résztvevőit.

Forrás: Nool.hu/
Váci Egyházmegye
Fotó: Hüvösi Csaba/Nool.hu

Múzeumának szabadtéri gyűjteményéhez tartozó szandái kápolnánál is elmondtak egy imádságot.

Az ünnepi szentmise elején Turai János kanonok, plébános köszöntötte a megjelenteket, majd Selmeczi Zoltán, a balassagyarmati egyházközség

tanácsadó testületének tagja mondott rövid beszédet a palóc búcsú hagyományáról.

Az ünnepi szentmisét bemutató Pál József Csaba temesvári főpásztor beszédében hangsúlyozta: „A szentekhez való viszonyulásunk kettős.

Az egyik, hogy a közbenjárásukat kérjük: szükségünk van a nagyobb testvér segítségére, arra, aki már célba jutott, és különösen Szent Annára, aki annyira közel volt a Szűzanyához és az Úr Jézushoz. A másik pedig, hogy próbáljuk a szentek példáját követni,

ve: Isten ugyanígy munkálkodik a mi életünkben is.

Pál József Csaba prédikációjában kifejtette: „Minden család Isten kegyelmében indul útjára, a jövőt illetően pedig minden attól függ, mennyire működnek együtt Isten kegyelmével.

Megújult a maglócai Szent Bertalan-templom

Hét esztendeig tartó felújítási munkálatok után, július 13-án Veres András megyéspüspök újrakonszekrálta a Győri Egyházmegye egyik legkisebb, alig százlelkes rábaközi kistelepülése, Maglóca 18. század második felében (1764–1790) épült templomát. Az eseményről Wolf Pál Péter írt beszámolót, melyet szerkesztve közlünk.

A konszekrációt az tette indokoltá, hogy a templom kivül-belül, az utólagos falszigeteléstől a torony keresztjéig szinte minden megújult. A felújítás első szakaszában a tetőzet, a templom-

külső, a falszigetelés helyreállítása megtörtént 2018–19-ben, állami faluprogramos és egyházmegyei támogatásból. A hasonló volumenű második szakasz már teljes egészében egyházmegyei forrásból valósult meg, kiegészítve a hívek adományával és megannyi felajánlott önkéntes munkaórával, köztük szakmunkával.

Az ünnepést megelőzően a templomba érkezett Boldog Apor Vilmos vértanú püspök ruhaerekléje – a halálos lövések nyomán vértől átitatott ingéből leválasztott szövettárból –, mely a főoltár oltárkövében kapott helyet. A püspökségről Bősárányba szállított relikviát az ottani hívek kis csoportja gyalog zarándokol-

va vitte végleges helyére. A 260 évvel ezelőtt épült és mostanra teljesen megújult maglócai templom konszekrációja vízszenteléssel kezdődött, majd Veres András győri megyéspüspök végigvonult a templomon, és meghintette szenteltvízzel a falakat és a híveket. A főpásztor szentbeszédében hangsúlyozta: a szép templom nem a világmindenséget alkotó Istennek, hanem nekünk van szükségünk: Isten jelenlétebe érkezhetünk.

Az épülő vagy felújított, működő templom a közösség és a nemzet életrevalóságának kifejezője. Veres András püspök a világhírű építész, Gaudíit idézte, aki miután megkérdezték, hogy mikor fejeződik be a barcelonai templom, a Sagrada Família akkor éppen csak elkezdődött építése, ezt az elgondolkodtató választ adta: „Addig él a nemzet, amíg épül templom.” Ami a családnak a családi asztalt jelenti és a megerősítésüket szolgálja, az Isten családjának az oltár asztala, az eucharisztia áldozata, amelyet közösségben ünnepel, mely ezáltal egyénileg és közösségekben is erősödik. A Tábor hegyére Jézussal együtt felkapaszkodó és ott az isteni dicsőséggel találkozó apostolokból felszakadó kiáltás: „Uram, jó nekünk itt lenni!”; a mi örömünk kifejeződése is lehet, ha hűségünkkel, a templomért hozott áldozatainkkal fáradtságot vállalva mi is nekiindulunk a hegynek – zárta buzdítását, jókívánásait kifejezve a főpásztor.

A mise végén, az ünnepélyes áldás után a plébániatanács elnöke, Farkas András megköszönte Veres András püspök szolgálatát és a jelentős támogatást, amelyből Maglóca temploma ismét a „Hanság gyöngyszeme” lehet.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Sooters Fotó

A legszögedibb szögedi püspök halálára

Elhunyt Gyulay Endre nyugalmazott szeged-csanádi megyéspüspök

Elment hát ő is. A szikár híradás így szólt: 2024. augusztus 3-án elhunyt Gyulay Endre nyugalmazott szeged-csanádi megyéspüspök. Élőbeszédben bizonyára kijavította volna ezt a híradást, mert csak papíron volt nyugalmazott, az utolsóig tevékenykedett. Mindenhova elment, ahová hívták lelkipásztori szolgálatra. Ő, aki püspöki jelmondataul választotta: „Föltámadott... ne féljete”, és az egyik lelkipárasztó könyvének ezt a fejezetcímét adta: *Várom a találkozást Veled*, a halálra is úgy gondolt, hogy mindenben meglátta Isten kegyelmét, és azt, hogy akit hívnak, annak mennie kell.

Nagy idők tanúja, elszenvedője és tevékeny résztvevője volt. Aranyimás szónokának kért meg 2003-ban, amikor évfolyamtársaival, köztük Katona István püspök úrral ünnepelte papságának fél évszázados évfordulóját. A prédikációban – először kis megrökönyödésre – a népdal szövegét idéztem: „Hej, halászok, halászok, mit fogott a hálótok?” Már az ötven év mérlegre tétele is súlyossá tette a hálót. Majd az egyháztörténelem feladatára les, hogy a szegedi egyházmegye Historia domusában felsorolják mindazokat az intézményeket, iskolákat, cserkészteket, szerzetesrendek visszahozatalát, új templomok építését, régi felújítását, értelmi fogyatékosok otthonát, egyetemi lelkesedését, egyházmegyei krízismegoldó otthont, Szent Imre-kollégiumot és még sok mindent, amit csak az egyházmegye területén létrehozott, elvégzett, miközben a püspöki karon belül a rendszerváltozás lehetőségeivel élve az ingatlanok visszaszolgáltatásának hosszú folyamatában állandóan tevékenykedett. Közben ő is részt vett a pápalátogatás és a püspöki kar híressé vált *Igazságosabb és testvériesebb világot!* című körlevelének előkészítésében.

De nagyon hosszú és nehéz út vezetett odáig, hiszen szentelesei éve a legkeményebb kommunista időkben, 1953-ban volt, amikor az egyházüldözés következtében a főpapok közül többen börtönben, házi őrizetben szenvedtek, és ugyanígy százzszámra papok

és szerzetesek is. Az akkori hatalom néhány évet adott az Egyháznak és a vallás elhalásának, és amint egy akkori hírhedt politikus mondta: „a papság és szerzetesség csak koporsó kérdése”. Ekkor indulni igazi nagyon nagy bátorságot kívánt, de az akkori papi nemzedék a remény ellenére is remélt (vö. Róm 4,18).

A világegyházban közben nagy események zajlottak: a II. Vatikáni Zsinat, amelynek híre éppen csak beszűrődött országunkba, a vasfüggönyön belül lévő Egyházba. Talán Gyulay püspök úr is elmondhatta társaival együtt, amit az apostolok csüggedten válaszoltak Jézusnak: „egész éjjel fáradoztunk és nem fogtunk semmit”. S eljött végre az a nap, amire senki sem számított, újra megtelhet a háló. Akkorra már olyan állapotban volt a Katolikus Egyház, hogy Gyulay püspök úr emlékezetes újságikkéban ezt írta róla: „olyan, mint a sebekből vérző Szent Sebestyén, akit ellenségei már halálra nyilaztak, de felállt, és újra szolgálatra jelentkezett”.

Túl a férfikor delén ifjú lendülettel vetette bele magát ismét az egyházi szolgálatba, mint ahogy a latin szem-mise lépcsőimájában imádkozták: „Isten oltárához járulok, Istenhez, aki megörvendeztetni ifjúságomat.”

Gyémántmésén a püspök atya visszaidézte papszentelésekor mondott köszönő beszédét, amelyben három fához hasonlította azt az életideált, amit élni akart, és amit, visszatekintve most már látjuk, meg is valósított. Mindhárom fa transzcendens vonatkozású is: az első a nyárfa, mely az egekbe tör, a második az akác, mely szívósan ellenáll a viharoknak, és a harmadik a gyümölcsöt hozó fa, melyről mindenki szakíthat. Ez utóbbival kapcsolatban nem jelölte meg, hogy melyikre gondol, de ha már az Alföldnél vagyunk, úgy gondolom, hogy lehetne a szilvafa is, melyet korábban nem sokra becsülték, nem kívánt nagy gondozást, mára azonban az egyik legkelendőbb és legjobb gyümölcsöt termi.

Endre püspök úr jó kolléga volt. Amikor búcsúzott tőlünk 2006-ban, a

püspöki kar tagjaitól, azt kérte, hogy legyünk kollegiálisak egymás iránt; óvakodott a nagy szavaktól, azt értette ezen, hogy legyünk szeretettel. Soha nem panaszkodott. Időnként felhívtam telefonon, és ha kérdeztem, hogy van, fanyar humorával mindig valami hasonlót válaszolt: „Jól érzem magam, még ha beledöglök is.” Ahhoz a nemzedékhez tartozott, amelyet Hunya Dániel, Magyar Károly spirituálisok aszketikus életformára neveltek.

Rendületlen hit, szögedies Mária-tisztelet jellemezte. A magyarság értékeinek mentésén fáradozott atyai jó barátjával, Bálint Sándorral. A szegedi Havas Boldogasszony búcsúját mindketten nagy fényességgel ünnepelték a visszahívott ferencesekkel és az Alföld népével, virrasztással egybekötött szentmisével. Talán nem túlzás azt mondani, a Szűzanya járta ki számára, hogy a Havas Boldogasszony szegedi ünnepének vigíliáján kapta az égi bűnhőt.

1993-ban az év embere volt Dél-Magyarországon, 2000-ben pedig megkapta Szeged város díszpolgári címét. Ezek a kitüntetések lassan elhalványulnak majd, hogyha az aranyimás szentképére mottóként írt szentírási idézet valóra válik, s amiben mi remélünk: „Futok a kitűzött cél felé, az égi hivatás jutalmáért, amelyre Isten meghívott Krisztusban” (Fil 3,14)

(Gyulay Endre nyugalmazott szeged-csanádi megyéspüspök temetése augusztus 12-én, hétfőn, a 11 órakor kezdődő érte felajánlott gyászmise után lesz Szegeden a székesegyház attemplomában.)

„Mit üzensz Jézusnak?”

A tíz éve elhunyt Hollai Antalra emlékeztek

Hollai Antal pápai káplán, címzetes apát, esperes, plébános halálának 10. évfordulóján, július 29-én este megtelt emlékezőkkel a budapest-felsőkeresztvárosi Keresztelő János-templom az érte felajánlott hálaadó szentmisére, amelyet a néhai lelkipásztor elmékedéseiből szerkesztett új könyv bemutatója követett a plébánia közösségi házában.

Évről évre mindig sokan vesznek részt az 56 éves korában váratlanul elhunyt Hollai Antal halálának évfordulóján tartott szentmiseken utolsó szolgálati helyén, Albertfalván. Az idei megemlékezés helyszíne ezúttal a budapest-felsőkeresztvárosi plébánia volt, ahol Hollai Antal atya plébános-helyettesként szolgált, és ahol három évtizeddel ezelőtt szeretettel emlékeznek rá. Gábor Elemér plébános örömmel adott helyet a megemlékezésnek.

A szentmisére teljesen megtelt a templom; Farkasrátról, Esztergomból, Albertfalváról, Kelenvölgyből, Budafok-Felsővárosból, de más plébániákról is érkeztek hívek. Jelen volt a Katolikus Karitászs számos munkatársa és önkéntese, akiknek Antal atya tizenhét évente át vezetett lelkipárasztókat. Volt, aki Kárpátaljáról érkezett a szentmisére.

A szentmise főcelebránsa Válczy József teológus, az angalföldi Szent Mihály-plébánia papi közösségének tagja volt, akivel tizenkét paptrásmisézettel együtt, köztük Écsy Gábor, a Katolikus Karitászs országos igazgatója és Kocsis Imre egyetemi tanár, a

Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hitstudományi Karának tanszékvezető professzora.

Válczy József homíliájában felidézte utolsó találkozásukat, amely egy-két nappal Hollai Antal atya halála előtt történt. „Azzal a kérdéssel köszönt el: »Mit üzensz Jézusnak?« Ebben a kérdésfeltevésben az a szép, hogy számára olyan természetes volt az a bizonyosság, hogy odaállhat Jézus elé, átadhat neki egy üzenetet, mert van olyan bizalmi kapcsolat közöttük, hogy szívesen lehet azoknak, akiket szeretett, akiket bizalmába fogadott. Őrizzük Antal atya emlékét, egy olyan emberét, aki Istennel ilyen

pertu viszonyban tudott lenni!” – zárta beszédét az egykori tanártárs és barát.

A szentmise zenéi szolgálatot Tökés Tünde vezetésével a felsőkeresztvárosi Schola – Capella Christina, valamint az albertfalvai közösségből Bene Balázs kántor, Papp Györgyi hegedűművész és Ludmány Emil brácsaművész látta el. A szentmise után a templom mellett Apor Vilmos Közösségi Házban tartották a *Minden napra egy gondolat* című kötet bemutatóját, ahol az egyik terem Hollai Antal nevével viseli.

A programot hangfelvétel nyitotta; Antal atya egy 2013-ban mondott beszédének részlete hangzott el, ezt

követően Erdős Attila, Pestszentlőrinc-Erzsébettelep plébánosa szólt, aki tizenkét évig szolgált Hollai Antal atya mellett Albertfalván. Felidézte a tíz évvel ezelőtt történeteket, amikor ő plébániai tábortan volt több mint száz résztvevővel. Este a műtét végző egyik orvos sírással küszködve hívta fel, hogy bár mindent megpróbáltak, sajnos elvesztették Antal atyát. Mire az akkori káplán Albertfalvára ért, este 9-10 óra körül, már tele volt a templom – a döbbenetes hírhallatán spontán összejöttek az emberek imádkozni. Másnap reggelre a templom lépcsője tele volt mécsesekkel. Később a műtét egyik résztvevője

elmondta neki, hogy Antal atya arcáról ritkán látott, fantasztikus benső béke és nyugalom áradt.

Ezután a könyv előszavának szerzőjeként Válczy József olvasta fel személyes hangvételt, mely gondolatokat tartalmazó írását, majd Vivaldi *D-moll koncertója* csendült fel három albertfalvi zenész előadásában. Az esemény végén Wappler Ádám, a kötet egyik szerkesztője elmondta: Hollai Antal atya országsherte a lelkiélet mestereként és sokak lelki-vezetőjeként volt ismert.

Hollai Antalt 1983. június 11-én szentelték pappá. 1988–90-ig Rómában, a Teresianumon spirituális teológiát tanult. Hazatérve 1990–93-ig a felsőkeresztvárosi plébánia plébános-helyettese, közben a rendszerváltás után újrainduló Apostoli Nunciatura titkára. 1993–2001-ig az esztergomi szeminarium spirituálisja volt.

2001-től haláláig Albertfalva plébánosa Budapest XI. kerületében. 2003–2008-ig a kelenvölgyi plébánia, 2011-ben pedig a budafok-felsővárosi plébánia szolgálatát is ellátta. Néhány héttel halála előtt derült ki betegsége, amely súlyos műtétet tett szükségessé. 2014. július 29-én, az operáció végén halt meg. Sírja a budapesti Új köztemető 96-os parcellájában van.

2015-ben jelent meg az elmékedéseiből szerkesztett *A csend hangjai*, 2017-ben a *Szemlélni és befogadni*, 2019-ben a *Lelkipárasztások*, 2024-ig a *Minden napra egy gondolat* című kötet a Szent István Társulatnál.

Mihályi György
Fotó: Kocsis Csobánka

Weinrauch Márió OFM ezüstmisését ünnepelték Nagyszőlősen

Weinrauch Márió OFM, a kárpátaljai ferences misszió vezetője, nagyszőlősi plébános pappá szentelésének 25. évfordulóján, július 17-én a nagyszőlősi Urunk Mennybemenetele-plébániatemplomban celebrálta ezüstmisését.

A jubiláns ferences papot Bilák János, a nagyszőlősi egyházközségi képviselő-testület világi elnöke köszöntötte. Weinrauch Márióval ünnepelték a szentmisén rendtársai, Bán Jónás OFM és Hajas Ámosz OFM, akik jelenleg is a kárpátaljai misszióban teljesítenek szolgálatot; Papp Tihamér OFM, Lengyel Donát OFM és Magyar Gergely OFM korábbi nagyszőlősi plébánosok, valamint Hernádi Lehel OFM, aki augusztustól szolgál majd a kárpátaljai misszióban. Az egyházmegyes papok közül Rác István benei plébános csatlakozott az ünnepelőkhöz.

„Hálát szeretnék adni Istennek ezért az elmúlt huszonöt évért. Sőt, több mint huszonöt, mert a hivatás hamarabb kezdődött – jó harminc-harminchárom évvel ezelőtt. Köszönet a hivatásomért Jézusnak, hogy jelen volt és támogató. A szentléleknek is a jelenléteért, a fölszentelésért, és hogy mindig újra és újra megújította bennem a kegyelmét. Hálát adok érte – fogalmazott Weinrauch Márió OFM a szentmise elején. – Hálát adok nagyszüleimért, szüleimért, édesanyámért – aki itt van –, testvéreimért, hálát adok a jelen levő testvérekért. És mindenképp, akit lehet, hogy név szerint nem is tudok felsorolni; tanárokért, azokért a barátokért, embertársakért, akik egyengették az utamat. Hálát adok azokért is, akik az égben vannak, és kérem, hogy imádkozzanak velem együtt. Meg is nevezhetném őket; nagyszüleimet, édesapámat, bátyámat, Galambos tiszteletes urat,

Zselep atyát, Nemeshegyi Péter atyát és sok más, akit nem tudok név szerint megnevezni, és a mennyek országában vannak.”

„Ahogy sokan írták, hogy kedves legyen az Úrnak az áldozatom, én is kérem azt, hogy kedves legyen a mai imádságom, áldozatom” – mondta a jubiláns, majd az evangéliumhoz kapcsolódva idézte: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek. Nagyon közel áll hozzám most ez az idézet. Isten a legjobban tudja, hogy mennyire voltam hűséges. Hálát adok, hogy ő hűséges, és megtartott engem, és tudja az én szeretetemet.” Az evangélium két nyelven hangzott el, Béres István és Bacsó Róbert állandó diakónusoktól. A szentbeszédet

Hidász Ferenc OFM, korábbi huszti plébános mondta.

Weinrauch Márió OFM július 21-én, vasárnap a királyházi Szent Péter- és Pál-templomban, majd a fancsikai Jézus Szent Neve-templomban, július 26-án pedig szülővárosában, Huszton, a Szent Anna-templomban mutatott be ezüstmisét.

Forrás: Ferences Média
Fotó: Szvicsu Marina

A Szatmári Egyházmegye szokondi gyermektáborában

A Szatmári Egyházmegye fiataljai számára 30 éve hivatkozási alap és várva várt esemény „Szokond”, vagyis a szokondi gyermektáborok. Szokond a táborozók számára a béke szigete, ahol felejtethetetlen hitélmények, barátságok várnak, s ami olykor hivatások megalapozója is egyebek mellett. Erről Barta Barnabás ugoicsai esperes személyes hangú beszámolójában olvashatunk, amelyet szerkesztve adunk közre.

Ha egy szóval kellene Szokondot, pontosabban a táborozóhelyet jellemeznem, ez a sziget lenne. Mert a szokondi táborozóhely valóban sziget, a béké és a nyugalom, ahol gyermek és felnőtt egyaránt második otthonra lelhet. Olyan otthonra, ahol megtapasztalhatja Isten

hiszen a szülőfalumban, Kaplonyban a szomszéd bácsi szokondi származású volt, és gyerekkoromban sokat mesélt erről a településről. Így nagyon vágytam rá, hogy láthassam Szokondot. A tábor leírhatatlan élményeket hagyott bennem. Még a „rég” rendszerben volt, katonai sátrakban aludtunk emeletes ágyakon, csak a kinti mosdókat használhattuk. Visszagonolván elmondhatom, hogy minden program, szentmise, játék, közös ima, csoportos foglalkozás gyermeki lelketem közelebb vitték Istenhez. Talán ez is befolyásolta hivatásomat. Egy szó, mint száz, Szokondon, „a béke és nyugalom szigetén” táborozni Isten csodálatos ajándéka és kegyelme volt.

Számomra van egy másik fejezete is Szokondnak. Négy évig, 2015–19 között egyházmegyei ifjúsági és ministránslelkészként más szemszögből is megtapasztalhattam a szokondi tábor értékét és szépségét. Egyrészt a csoportvezetőkkel megrendezett próbatáborok felejtethetetlen élményei, másrésztől amikor a táborba kilátogattam néha misézni, vagy csak egyszerűen meglátogatni a táborozó gyerekeket, mindig valami többletet kaptam. Öröm volt látni a gyerekek önfeladott örömét, hogy ők is megtapasztalják, milyen jó együtt, közösségben lenni, együtt imádkozni és játszani, Istent együtt dicsérni. Feledhetetlen,

közelségét, a közösség egységének szépségét, a lelki örömeit, és még sorolhatnám.

Szokondot és a tábor gyermekként résztvevői oldalról ismertem meg. Hallomásból már sokat tudtam magáról a faluról, a történetéről,

hogy a négy év alatt mennyi szeretet kaptam Istentől a gyerekek, a csoportvezetők, a munkatársak által és rajtuk keresztül.

Barta Barnabás
Forrás és fotó: Romkat.ro

Pozsonyi magyar hívek Erdélyben

Erdély történelmi jelentőségű helyszínei mellett két búcsújáráshelyet, Csíksomlyót és Máriaradnát is felkeresték a Pozsonyi Magyar Katolikus Közösség által július 22. és 27. között szervezett kiránduláson és zarándokúton részt vevő hívek. A Pozsonyi Magyar Katolikus Közösség beszámolóját szerkesztett formában közöljük.

„Több mint kilencszáz kilométert megtéve is az anyanyelvünkön beszélhettünk s érthetők meg az ott is magyarul beszélő embereket. Mégpedig a szívünkkel is, hiszen ők is és mi is magyarok vagyunk” – valahogy így foglalható össze az az öröm, amelyet a szervezett zarándokút résztvevői átéltek.

Hét év után ismét teli autóbusszal indultak el a Molnár Tamás pozsonyi magyar katolikus lelkipásztor által vezetett közösség tagjai, hogy felkeressék erdélyi ismerőseiket, ismerkedjenek a festői tájak szépségével, az ottani kultúrával, az ott élők sorsával, s persze legfőképpen azért, hogy imáikban a Szűzanya elé vigyék szeretteiket, kéréseiket, örömeiket, bánatukat, ügyes-bajos dolgaikat és a mások által rájuk bízott miszandékokat.

Július 22-én, a zarándoklat első napján Déván imádkozott a csoport, ahol – miután megismerkedtek a nehéz sorsú gyermekeket segítő Szent Ferenc Alapítvány áldásos munkájával – az út további szakaszára maga az alapítvány megálmodója, Bójte Csaba ferences atya részestette áldásban őket. Ezt követően a csernakeresztúriak vendégszeretettel élvezhették a zarándokok. Kedden Vajdahunyad és Nagyszében után Sepsiszentgyörgyöt ismerhették meg jobban a körút résztvevői. A sepsiszentgyörgyi Szent József-templomban a betegekért ajánlották fel a Molnár Tamás atya által celebrált szentmisét.

A körút harmadik napja a Nyerges-tető kopjafái között kezdődött, az Úrangyalát pedig már a csíkkozmasiakkal imádkozták a település templomában a felvidékiek. Csíkkozmas a Pozsonyhoz közeli Csalóközsütörtök testvértelepülése. A polgármester, Szántó László és munkatársai, valamint a falu néhány lakója kedves fogadtatásban részesítették a vendégeket. Délután Csíksomlyóra érkeztek a zarándokok, ahol szentmisén vettek részt a kegytemplomban, majd a pünkösdi búcsúk helyszínénél szolgáló nyeregbe tartva a magyar nemzetért megfogalmazott kerestutat imádkozták. A kezességben is feljuthattak, hogy csendes imájukban a Szűzanya elé terjesszék személyes kéréseiket.

Két éjszakát a csíksomlyói zarándokházban töltöttek, ott, ahol Ferenc pápa is megpihent a 2019-es csíksomlyói látogatása alkalmával. Hála illeti a kegyhelyen szolgáló Urbán János Erik ferences tartományfőnököt és a többi ferences testvért áldozatos munkájukért, amit a zarándokok érdekében is végeznek.

volt az, aki feleségével és gyermekeivel széki népviseletben vitte Ferenc pápához az áldozati adományokat az öt évvel ezelőtti csíksomlyói apostoli látogatás alkalmával.)

Pénteken Székelyudvarhelyre, majd Gyulafehérvárra látogattak a zarándokok, ahol a székesegyház főoltáránál szentmisét mutatott be a csoport lelki vezetője, Molnár Tamás atya. A nap Ópáloson ért véget. Szombat reggel innen indultak Máriaradnára, ahol hálaadó szentmisén vettek részt. A helyi lelkiatyja, Reinholz Andreas kanonok nagy szeretettel mutatta be a kegyhelyet, ahol rendszeresen celebrálnak többnyelvű szentmiséket.

Aradon koszorúzást tartottak a felvidéki zarándokok, majd Magyarországon áthaladva érkeztek haza. Az út során Bokor Judith székelyudvarhelyi kísérő hasznos ismeretekkel, sok esetben személyes élményeivel is gazdagította a résztvevőket. A programok zökkenőmentes megszervezésében nagy szerepe volt Szerda Tamás utaskísérőnek és ifjabb Tomanovics György autóbusszvezetőnek.

Forrás és fotó:
Pozsonyi Magyar Katolikus Közösség

Miskolci Egyházmegye

Centenáriumi zarándoklat Eperjesre

Hajdan – egy bő évszázadon át – az Eperjesi Egyházmegyéhez tartozott az a huszonegy észak-magyarországi parókia, amelyek számára 1924-ben új egyházkormányzatot alapítottak, a Miskolci Egyházmegye jogelődjét. Az alapítás századik évfordulója alkalmából a Miskolci Egyházmegye zarándoklatot szervezett az Eperjesi Görögkatolikus Főegyházmegyébe.

Egy zarándokcsoport Orosz Atanáz miskolci görögkatolikus megyéspüspök kíséretében autóbusszal kelt útra már július 22-én. A hozzájuk csatlakozó miskolci egyházmegyes zarándokokkal együtt július 24-én az eperjesi Keresztelő Szent János-főszékesegyházban ünnepi Szent Liturgián adtak hálát az elmúlt száz év kegyelmeiért. A székesegyházban Jonás József Maxim eperjesi érsek-metropolita fogadta az érkezőket.

A magyar nyelven bemutatott Szent Liturgián Orosz Atanáz beszédében méltatta azon hitvalló püspökök és papok munkásságát, akik a szlovákiai terü-

leten vagy később az apostoli kormányzáság területén üldöztetést, zaklatást és börtönbüntetést szenvedtek el, vagy életüket adták Egyházunkért és Isten népéért. Úgy fogalmazott: „Összetartozásunkat immár semmi nem teheti érvénytelenné.”

A miskolci és az eperjesi főpásztor búcsúzáskor egyetértettek abban, hogy egyházmegyéik találkozására jó lenne nem csak jubileumi esztendőben alkalmat találni.

Forrás: Miskolci Egyházmegye

A fogyatékossgal élők Szent Damján-táborában

(Folytatás az 1. oldalról)

a görögkatolikus kispapképzés úgy épül fel, hogy van egy nulladik, úgynevezett propedeutikus év, majd két szeminárium évi következik. Utána jön a szociális vagy szabad év, amikor fél évet külföldön, fél évet pedig itthon kell dolgoznia a kispapnak. Tanulmányait megszakítva szociális munkát végez, foglalkozhat fogyatékossgal élőkkel is. A táborban azonban az a kispap is találkozik velük, aki más területen végzett szociális szolgálatot.

A tábor helyszínre három évvel ezelőtt került át Bodajkra. „Ide Budapestről és a nyugati országrészről is érkeznek táborozók, míg korábban Debrecenbe inkább Hajdú-Bihar megyeiek és szabolcsiak jöttek. A táborozók kétharmada évről évre visszajár, a segítőknel is hasonló ez az arány” – teszi hozzá Anna. Látszik, hogy mindenkire jut segítő; van, akit keresszékben tolnak, másokat kézen fogva vezetnek, vagy csak kísérnek. Robi elmondja, hogy egy csoportban általában tíz segítőre jut hét táborozó. Nem egyvalaki vigyáz tehát egy gyerekre egész héten át, hanem a csoportban lévő segítők mindannyian figyelnek a hozzájuk tartozókra. Ez mindenkinek jó, mert így megélik a közösséget. Nem beszélve arról, hogy néhány táborozóval éjszaka is fent kell lenni, így mindig másra juthat a sor. Mindegyik csoportnak két vezetője van. Este, amikor már lefeküdtek a gyerekek, megbeszéljük a nehézségeket, de legfőképpen az örömeiket, amelyek aznap érték őket. A segítők között vannak római katolikusok, reformátusok és olyanok is, akik egyik felekezethez sem tartoznak.

A csoportvezetők már vasárnap összegyűlnek a helyszínen. A segítők hétfőn érkeznek, ekkor gyermekvédelmi és egészségügyi felkészítést tartanak nekik. Megtanulják többek között, hogyan kell jól tolni a kerekesszéket, vagy mi a teendő epilepsziás roham esetén. A táborban jelen lévő orvosoktól bármikor lehet segítséget kérni. Kedden érkeznek a gyerekek a szombat délig tartó nyaralásra. „Regisztráció után a csoportjuk fogadja őket, megmutatják nekik a szobájukat, kiválasztják az ágyukat, elrendezik a felszereléseiket. Attól kezdve már csak a gyerekekre összpontosít mindenki” – mondja Róbert.

A „gyerekek” nem is feltétlenül fiatalok, hiszen kilencéves éppúgy akad a táborozók között, mint hatvanéves. Az idősebbek vannak kevesebben, az átlagéletkor úgy húsz-harminc év. Sokan egész évben várják a Szent Damján-tábort, ahol mindig nagy a vidámság. A kisebbek között akad, aki először elszomorodik, ami érthető, némelyikük még soha nem járt távol az otthonától. Az újak nem annyira a hirdetés alapján jönnek, inkább azért, mert valakitől hallottak arról, hogy milyen nagy élmény itt lenni. Ráadásul az országban nemigen működik még egy ilyen jellegű tábor, pedig a szülőknek is nagy az igényük rá. A táborozók nyhe és közepsúlyos fogyatékossgal élnek, a többség Down-szindrómás vagy autizmus spektrumzavarban érintett, de mozgássérült, látássérült is van közöttük. „Feltétel nélküli szeretetet tapasztal itt az ember. A tábor végén többen már azért sírnak, mert nem akarnak hazamenni. Sokan kérdezik a kapun kifelé menet, hogy mikor lesz a következő tábor” – mondja Róbert.

A szervezők minden évben sokszínű programmal kedveskednek a táborozóknak. „Szerdán délelőtt

kutyás rendőr jött hozzánk, délután kézműves-foglalkozást tartottunk, játszottunk a gyerekekkel – számol be Anna. – Ma délután Ki mit tud? lesz. A táborozókat tizenkét csoportra osztottuk, mindegyiknek van egy saját színe. A csoportok mesét adnak elő, énekelnek, táncolnak, de egyénileg is felléphet, aki szeretne. Holnap sportnapot tartunk, délutánra motorosokat várunk, este pedig a Szivárvány együttes ad koncertet a gyerekeknek. Minden este együtt bulizunk, táncolunk. Délutánonként öt óra parakliszon veszünk részt, mindennap más atya látogat el hozzánk.”

Nagy a visongás, mert a gyerekek vízzel locsolkodnak az egyik ház mellett. Látszik, hogy nagyon élvezik. Hartman Renáta második alkalommal vesz részt a táborban segítőként, két éve volt itt először. Tavaly az ifjúsági világtalálkozó miatt nem tudott jönni, bár vágyott a gyerekek közé. „Nagyon jó döntés volt, hogy visszajöttem! Én egészséges létemre sokszor nem vagyok felhőtlenül boldog. A táborozók között viszont van, aki nem tud egyedül enni, fürdeni, mégis puszilgat, ölelget. Itt tudok feltétel nélkül szeretni, úgy, ahogyan ők. Ha stresszebb vagyok az év folyamán, visszaidézem, mit adtak ők nekem. Nézegetem a képeket, és egyből jobb lesz a kedvem.”

Renáta a Svetits-gimnáziumba járt, ott hallott először erről a lehetőségről. Másokat az ismerőseik beszámolóit indítanak arra, hogy fogyatékossgal élőknek segítsenek. „Aki először van itt, az is nagyon jól érzi magát. Azonos értékrendű emberekkel találkozik, itt azonnal egymásra találunk a csoporttársak. A mi csoportunkban

tíz segítő van, három fiú és hét lány. A gyerekek tizenegy-tizenkét évesek, és általában Down-szindrómával élnek. Az előző táborban harminc-negyven év közötti táborozók voltak a csoportomban. Jó látni, hogy a gyerekek is egymásra találunk. Tegnap egy kislány tologatni kezdte az egyik kerekesszékes lányt, beszélgetett vele, mosolygott rá. Látom, mennyit fejlődnek napról napra, egyre jobban beszélnek, megnyílnak.”

A tábor területén több nagyobb épület található. Az egyik az ebédlő, egy másik a fürdőszoba, a többiben pedig széles folyosóról nyílnak a tágas hálószobák. A csapat együtt alszik, lányok a lányokkal, fiúk a fiúkkal.

Csúcs Borbála szintén segítőként érkezett a táborba, a Down-szindrómás testvérét kísérte el. Éppen rajzolnak egy születli alatt, még mások gyöngyöt fűznek. Általában együtt van a csapat, ők a sötétkékek. Bori háromszor volt már táborban a testvérével, aki most tizenéves, és otthon is emlegetni szokta ezt a felejthetetlen élményt. A segítők is tartják a kapcsolatot egymással év közben – tudom meg Boritól.

Mellette ül Pluhár Anna, aki elsőéves orvostanhallgató volt Debrecenben, idén először jött segítőnek a táborba. Életcélja, hogy segítsen

az embereknek. A táborról egy barátónje mesélt neki, aki nem rejtette véka alá, hogy mennyire megérintheti itt az embert az a szeretet, amit a gyerekek adnak. „Néha nehéz, amikor nem tudom, mit akarnak pontosan, mert nem tudják vagy nem merik elmondani. Amikor kórházban voltam gyakorlaton, ott is láttam, hogy a nagyon kiszolgáltatott betegek nem tudják elmondani, mi lenne jó nekik. Ilyenkor ki kell találni, mit szeretnének, és eldönteni, mi a jobb: ha kérdezem vagy ha hagyom őket. Úgy érzékelem,

helyről érkeznek, különböző családi háttérrel rendelkeznek, mégis évről évre visszatérnek. Régebben kicsit tartottam a sérült gyerekektől, a felnőttektől még inkább, de ezt itt sikerült levetköznom. Olyan szeretettel van mindenki egymás iránt! A Damján-szellem benne van a levegőben. Ez megváltoztatja az embereket, és a változás már itt, a táborban érzékelhető. A gyerekeknek nem kell igyekezniük, hogy kimutassák a szeretetüket, inkább a segítőkben lehet szorongás vagy tartózkodás eleinte. Ösztönösen kell megélni a szeretetet, ez egy-két nap után mindenkinek sikerül. Megtanulunk úgy viselkedni a különböző helyzetekben, hogy az nekünk legyen kényelmes, hanem a másik embernek jó. Arra figyelünk, hogy a táborozó, aki ránk van bízva, komfortosan érezze magát, mosolyogjon, olyasmit csinálhasson, amit szeret. Ez nagyfokú odafigyelést igényel, amit itt megtanulhatunk.”

Délután motorral megérkezik Debrecenből Kocsis Fülöp érsek-metropolita. Hajnalra azonnal odamegy hozzá köszönteni, majd más táborlakók is. Az érsek találkozik a kerekesszékes Ágostonnal is, aztán az ebédlőbe megy a gyerekekhez, hogy megnézzze a Ki mit tud?-ot. A táborozók éppen a Szállj el, kismadarat éneklnek.

Fülöp atya megtanítja nekik, hogy köszöntésképpen nem elég annyit mondani, Dicsőség!, mert a dicsőség Jézus Krisztusnak szól. A közönségben ülők felkiáltanak örömmel, amikor az érsek-metropolita megígéri nekik, hogy holnap ide látogatnak a motoros cimborái. Megtanít nekik egy alleluját is, amit aztán hosszan, lelkesen énekelnek.

Kocsis Fülöp érsek-metropolitát egy csöndesebb helyen kérdezem a táborról, de csak röviden, mert sokan türelmetlenül várnak rá. „Nagy büszkeség számomra, hogy a görögkatolikus kispapok szervezik a táborot, lassan harminc éve. Ez azt jelenti, hogy akik elkezdtek, már felnőtt papok. Adadják a tudásukat a következő nemzedéknek, megtanítják az utánuk jövőket, hogyan kell egy ilyen több száz fős tábor megszervezni. Évről évre gazdagodnak a tapasztalatok, és egyre jobbak a táborok.”

Az érsek azt is elmondja, hogy a motorozás már visszatérő program a táborban. A gyerekek kérdezték is, mikor motorozhatnak. „Le a kálappal a segítők és a kispapok előtt, itt éjjel-nappal szolgálatot végeznek. Hullafaradtak a hétvégére, de minden évben nagy örömmel jönnek segíteni. Mindig azt mondják, hogy a Szent Damján-tábor egy szeretetbomba. A gyerekek vágyanak a szeretetre, és nagyon közvetlenül fejezik ki azt. Engem is ölelgettek, amikor megérkeztem.”

Tamással beszélgetek végül, aki nagyon nehezen formálja a szavakat, kerekesszékesben ül. Ketten is segítők nekem, hogy megértsem, amit mondani szeretne. Tamás több verset írt már, és sokszor szerepel a Szent Damján-táboros videóknak. Három évvel ezelőtt a debreceni táborban vele is beszélgettem; megdöbönt, hogy emlékszik rám. Az pedig még inkább meglep, hogy megkér: a cikimmel hívjam fel a figyelmet arra, hogy minél többen támogassák a Szent Damján-tábort.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Legyünk mi is a békesség fiai!

Imádság a roma holokauszt és a kislétai gyilkosság emléknappján

A Sant'Egidio közösség szervezésében a budapest-józsefvárosi Szent József-templomban ökumenikus, vallásközi imádságot tartottak augusztus 2-án, a pharrajimos és a kislétai gyilkosság évfordulóján. Az imaórát Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in Veritate Bizottságának elnöke vezette.

„2009. február 22-én éjjel Tatárszentgyörgyön Molotov-koktélokkal felgyújtották ifjabb Csorba Róbert és családja házát, majd a lángok elől menekülőkre sörétes puskából tüzet nyitottak. A családöt és alig ötéves kisfiát, Robikát agyonlőtték, hatéves nővérét súlyosan megsebesítették.”

Talán ezek azok mondatok az évente megtartott ökumenikus imádságon, amelyek a leginkább szíven ütnek az embert, s a leginkább rávilágítanak arra, mennyire drámai, ami 2008–2009-ben történt Magyarországon. Meghalt egy ötéves, ártatlan kisfiú, a kilenc merényletből álló sorozat elkövetőinek legfiatalabb áldozata. Családtagjai minden évben ott ülnek a megemlékezésen a templom első padsoraiban. Barátaivá váltak a Sant'Egidio közösség tagjainak, akik nem akarják, hogy elfeledjük az ártatlan áldozatokat, akiknek életét oktalan gyűlölet oltotta ki. Barátaikká váltak a kislétai Balog Mária családtagjai is, akik szintén eljönnek a megemlékezésre, minden évben.

Az áldozatok családtagjainak jelenléte jel és megerősítés, hogy az emlékezés és az imádság megtartó erő, nem szabad lemondani róla. A megemlékezés másik, különösen drámai pillanata sok éven át Fahidi Éva tanúságtétele volt: a holokauszt túlélője

fültnúja volt 1944-ben Auschwitzban annak a szörnyű, jajszóval teli éjszakának, amikor felgyújtották a cigányok barakkját. Súlyos betegsége miatt tavaly nem tudott részt venni az eseményen, idén pedig már nincs az élők sorában. Hiányoztak a szavai, amelyekkel felelevenítette azt a szörnyű augusztus 2-át, amelyen a halálba küldték Auschwitzban a cigány barakk lakóit.

Eva néni idős éveinek társa, András Andor, a Sztehlo Alapítvány egyik létrehozója őrzi a barátságot a közösséggel, s jelenlétével idén is megtisztelte az eseményt.

1944. augusztus 2-áról 3-ára virradó éjszaka az SS-katonák Auschwitz-Birkenauban meggyilkolták az ott még életben lévő közel három ezer romát és szintit, köztük megannyi gyermeket. 2009-ben ugyanezen napnak a hajnalán ölték meg Kislétán Balog Máriát, és sebesítették meg tizenhárom éves lányát egy rasszista bűnbanda tagjai.

Az imádságot Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in Veritate Bizottságának elnöke vezette. Imádsággal szolgált Fabiny Tamás evangélikus elnök-püspök, Ötvös József görög ortodox parókus a Konstantinápolyi Egyetemes Patriarkátus képviselőjében; Dül Géza, aki 2021-ig a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia cigánypasztorációs referense volt, valamint Radvánszki Péter rabbi, aki a zsidóságot képviselte. Az imádságon szolgált Dmitro Szidorenko, aki az ukrán ortodox hívek pástora hazánkban és Michels Antal, a Szent József-templom plébánosa.

Részt vett az eseményen Sztojka Attila roma kapcsolatokért felelős kormánybiztos, kinevezett társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár; Nicole Epting, az ENSZ Menekültügyi Főbiztoságának közép-európai képviselője és más diplomáciai testületek képviselői.

Szöke Péter, a Sant'Egidio közösség budapesti és regionális felelőse a megjelentek köszöntése után megemlékezett Fahidi Éváról és a tavaly elhunyt Sólyom László köztársasági elnökről is, aki többször volt társuk az imában és az emlékezésben. Magyarország államfőjeként mély emberséget tanúsított a kislétai áldozatok és általában a roma áldozatok iránt. Megmutatta, mi az igazi erő, milyen az igazi politika: erősnek lenni az erősekkel szemben, és gyengédnek lenni a gyengék iránt.

„Boldogok a békességszerzők” – Székely János püspök szentbeszédében a nyolc boldogság evangéliumából kiemelte: a békesség olyan dolog, amit létre kell hozni. Ahogy Ferenc pápa kéri: legyünk a béke kézművesei, dolgozzunk rajta nap mint nap, bontsuk le az előítéletek falait.

A püspök példákat hozott a történelemből arra, hogy az uralkodó osztály tagjai között is voltak olyanok, akik a béke útját építették: Mátyás király 1476-ban adómentességet adott a nagyszabású cigányoknak; 1585-ben a házsongárdi temető fémesszékzeit a cigány vajda készítette; az 1600-as évek elején Thurzó György nádorispán arra kérte a földbirtokosokat, hogy oltalmazzák a betevő falatért küzdő romákat, akiknek nincsenek öröklött javaik, városaik...

Ott volt azonban a történelemben a széthúzás gonosz szelleme is: a sátn tervei tomboltak, különösen a második világháborúban – folytatta Székely János, majd a béke építőiről is megemlékezett: a francia ferences nővérekről, akik az általuk segített romákkal beköltöztek egy német gyűjtőtáborba; Weiss Manfrédéről, aki sok cigány munkást is bújtatott; Boldog Apor Vilmos püspökről, aki amikor megtudta, hogy kivitték a pályaudvarra a romákat, kiszaladt és

megmentette őket, mondván, hogy ők zenélnek az egyházi ünnepeken. Tapolcán egy hivatalnok egészen addig húzta az időt, amíg a cigányok végül megmenekültek az elhurcolástól.

A püspök beszéde után megrendítő névsor következett: a romák elleni támadások helyszíneit, a bűncselekmények elkövetési módjait, áldozatait sorolták, és kérték az Urat az erőszaktól való megszabadulásért, a szolidaritásért, a békéért, miközben roma és nem roma gyerekek, fiatalok gyertyát gyújtottak az áldozatokért.

Ezt követően Radvánszki Péter rabbi megnyitotta a könyörgések sorát, és megerősítette, hogy mindig emlékezni fogunk az áldozatokra, nem engedjük feledésbe merülni a történetüket.

Fabiny Tamás Radnótit idézte, aki verset írt John Love-ról, a Ku-Klux-Klan által meggyilkolt fiatal amerikai költőről, akinek sorsában később maga is osztozott.

Ötvös József ortodox parókus szintén Isten nyugalmába ajánlotta az elhunytakat. Dül Géza könyörgésében arról beszélt, hogy odaléphetünk azokhoz, akikkel nem törődik senki, és közelségükben megízlelhetjük az örök élet édességének egy cseppjét, hiszen az Úr jelen van minden fájdalommal, hozzá tartozunk a létezés sötét régióiban.

A könyörgéseket követően a közösség kórusának énekével kísérve a hívek méceszt gyűjthettek az áldozatokért az oltár előtt. A Miatyánk elimádkozása és a békeölelés után Radvánszki Péter rabbi héber, Dmitro Szidorenko ukrán, Székely János püspök cigány nyelven mondott áldással bocsátotta el a kiengesztelődésért imádkozó gyülekezetet.

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Merényi Zita

Libanon az összeomlás szélén

Történelmének egyik legdrámaibb szakaszán megy keresztül Libanon. A gazdasági és intézményi válságot július vége óta egyre jobban tetézi az Izraellel való konfliktus. Myrna Farah, a Szent Jeanne Antida Thourét Irgalmas Nővérek kongregáció tagja nyilatkozott a helyzetről az Olasz Püspöki Konferencia missziós portáljának. A cikket az AgenSIR hírügynökség nyomán közöljük.

A Golán-fennsík – az izraeli drúz kisebbség által lakott területen – egy futballpályán tizenkét fiatal fiú halt meg egy Hezbollahnak tulajdonított rakétatámadás következtében, amelyet követően az Izraeli Védelmi Erők (IDF) válaszcsoportot mérték Libanonra. A washingtoni, londoni és berlini vezetés felszólította honfitársait, hogy hagyják el az országot, míg az Unifil – az ENSZ libanoni békefenntartó missziója – szóvivője, az olasz Andrea Tenenti aggasztónak minősítette a helyzetet, bár nem zárta ki teljesen a diplomáciai fellépés lehetőségét. Az Izrael által 1981-ben elfoglalt, a Golán-fennsíkon fekvő drúz faluban, Madszdel Samszban történt megszárlás jelentősen megnehezítette a tárgyalásokat, ráadásul éppen akkor,

amikor a Moszad vezetője, David Barnea; a CIA igazgatója, William Burns; a katarai miniszterelnök, Mohammed Al-Thani és az egyiptomi hírszerzés vezetője, Abbasz Kamal Rómában találkoztak a gázai tárgyalások ügyében.

„A helyzet a térségben napról napra változik, és lehetetlen előre látni a forgatókönyvet – magyarázza a Szent Jeanne Antida Thourét Irgalmas Nővérek libanoni közösségének tagja. – Július 30-án Izrael megtámadta a Hezbollah bejrúti fellegvárát, a Daaheh negyed, és nem tudjuk biztosan,

hogy Fuad Sukr, a Hasszán Naszrallah vezette szervezet második számú vezetője halt-e, vagy sem. Egy rakéta sebészi pontossággal végzett a Hamász vezetőjével Teheránban. Egyértelmű, hogy az ilyen jellegű események egy pillanat alatt eszkalálhatják a helyzetet, és kirohbanthatják azt a regionális háborút, amitől oly sokan tartanak. Libanonban valódi káosz uralkodik, nincs kormányzás, az Izraellel való újabb fegyveres konfliktus veszélye fenyeget.

„Libanon nagyon súlyos helyzetben van – folytatja

Myrna nővér –, a parlament gyakorlatilag két éve nem ülésezett, a nagyon súlyos gazdasági problémák ellenére egyetlen törvényt sem hoztak, kivéve az adóemeléseket. Hatalmas politikai vákuum van, és ebben a vákuumban a Hezbollah úgy érzi, szabadon azt csinál, amit akar” – teszi hozzá.

A libanoniak nyolcvan százaléka szegénységben és nagy létbizonytalanságban él, ami az élelmet, az ivóvízhez való hozzáférést és az orvosi ellátást illeti.

A libanoni líra leértékelődött a dollárhoz képest, az

infláció 2023-ban rekordot jelentő 225 százalékot ért el.

„A libanoniak nagyfokú ellenálló képességgel rendelkeznek – mondja Myrna nővér –, de amikor a fájdalom túl nagyra nő, akkor már nem beszélnek, és a csend veszi át az uralmat. A lakosságot annyira lekötötte az alapvető szükségletek kielégítése, az evés, az ivás, a gyógyszerek, a benzin beszerzése, hogy már nincs erejük vagy idejük másra gondolni, mint a túlélésre.

Mintha mindez nem lenne elég, Libanon most az Izraellel való újabb háború fenyegetésében él. A Hezbollah 2023. október 7. óta számos rakétát indított szomszédja ellen, hogy szolidaritását fejezze ki a Hamászsal, és válaszként több mint 1200 támadás érte déli határait. Ezek a támadások már több száz halálos áldozatot és sebesültet követeltek, pusztítást okoztak egy legalább öt kilométer széles területén, Libanon legtermékenyebb területén. Legalább 95 ezer embernek kellett elhagynia lakóhelyét a hónapok óta tartó feszültség miatt.

„Libanonban két irányzat van – magyarázza a nővér –, a Hezbollahé, amely háborút szeretne vívni Izraellel, hogy felszabadítsa a megszállt területeket, és a liberális pártoké, amelyek nem akarnak semmiféle kötelezettséget vál-

lani a Közel-Keleten, amely olyan, mint egy kirobbanni készülő vulkán. Úgy tűnik, most mindkét fél az időre játszik. Mindketten felméri a fenyegetéseket és a háború következményeit, ami minden bizonnyal regionális összecsapás lenne. A Hezbollah nem a Hamász, amely csak Gázában gyökerezik, hanem sokkal szervezettebb és erősebb, több mint 100 ezer milicistát számol, többen vannak, mint a libanoni hadsereg katonái, gyakorlatilag állam az államban. Irán pedig már kijelentette, hogy ha Libanonban háború lesz, az regionális háború lesz.”

„Nem szabad abba a hibába esni, hogy túl nagy jelentőséget tulajdonítunk a süitákat és a szunnitákat megosztó különbségeknek – figyelmeztet az apaca. – A hivatalos álláspontokon túl az arab világban egyre nő a harag, érzik az igazságtalanságot. Az emberek látják, hogy a nyugati világ hallgat arról a tragédiáról, amely egy egész népet pusztulásra hozza. Elképzelni sem lehet, hogy mi fog történni, azért is, mert a konfliktus hátterében nem gazdasági indítékok vagy egy földdarab meghódításának vágya áll, hanem a gyűlölet és a másik jelenlétének eltörlésére irányuló akarat.”

Forrás és fotó: AgenSIR
Fordította: Thullner Zs.

ADÁSVÉTEL

VADÁSZATI tárgyú régi könyveket vásárolunk. T.: 06/20-341-9106

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN, AZ I. KERÜLET-BEN, csendes utcában, de jó közlekedésnél, zöld, fás területre néző, magassíkföldszinti (első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhával,

kádas-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombikórhóval ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégségeket és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén hánál is. T.: 06/1-213-5726

ŐLÖMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-egesztlőképpolna: egésztlő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomáig, a Regöczy István téri.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óraor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékot imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaladába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonnégy éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig egésztlő imavirasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 óraor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Előpénteki missziós konferenciabeszédék a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 óraor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltként és egyedül maradtaként mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 óraor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért Budapesten és Egerben a következő napokon: szeptember 6., péntek, október 5., szombat, november 6., szerda, december 6., péntek. A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 óraor élőben közvetíti a budapesti városmajori Jézus Szíve-templomból (Budapest, XII., Csaba utca 5.) a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából (Szent János Apostol és Evangélista-főszékesegyház, Eger, Pyrkér tér 1.) a Szent István Rádió.

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódna a nagy múltú elsőszombati szentmisék. Mindenkit szeretettel várunk a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2024. május 4-étől október hónapig minden elsőszombaton a szentkúti kápolnában 10.30 óraor kezdődő ünnepélyes egésztlő rózsafüzér-imádságra és a 11 óraor kezdődő szentmisére.

SZENTSÉGIMÁDÁS

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyház keresztelőkápolnájában (Debrecen, Szent Anna u. 15.) hétfőtől szombati, a reggeli szentmisék végétől az esti szentmisék kezdetéig egész napos szentségimádási lehetőség lesz 2024-ben is. „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felüldítelek titeket!” (Mt 11,28). Szeretettel várják a közösségek, imacsoportok, családok, egyének jelentkezését erre a különleges lehetőségre, amelyre időpontot az egyházközség weboldalán <https://szentannaplebania.dnyem.hu/> lehet foglalni, illetve további információ a szentanna@gmail.com e-mail-címen kérhető.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): augusztus 22-én 18 órától augusztus 25-én 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Megkülönböztetés, életvezetés”. Szeptember 19-én 18 órától 22-én 13 óráig Ocsovay Grácián atya lelkigyakorlata: „Szűz Mária tisztelete”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Hív az Úr? Érdekel az egyházmegyes papság? Hivatásstíztes lelkigyakorlatot tartanak 17–35 éves férfiaknak augusztus 22–25. között, csütörtöktől vasárnapig a dömösi plébánián. Jelentkezni

MÁRIARADNAI BÚCSÚ

október 6-8. | 3 nap | 94.900 Ft/fő

HÁLAADÓ ZARÁNDOKLAT

LENGYELORSZÁGBA

október 7-9. | 3 nap | 99.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

október 19-23. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

október 21-27. | 7 nap | 349.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

november 4-10. | 7 nap | 289.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

november 6-11. | 6 nap | 414.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA

november 7-10. | 4 nap | 109.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT ANDALÚZIÁBA

november 19-26. | 8 nap | 599.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL

AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN

február 9-12. | 4 nap | 349.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2024. augusztus 5.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábán Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek: én felüldítelek titeket!” (Mt. 11,28)

Az Isteni Szeretet Leányai Kongregációja a rokonok és ismerősök nevében is tudatja, hogy

BRATH JÚLIA M. JÁCINTA NŐVÉR

folyó év 2024. július 27-én életének 100-dik évében, a szentségekkel megerősítve hazatért az Úrhoz. Szeretett halottunk földi maradványait 2024. augusztus 23-án 9 óraor

kezdődő érte bemutatott egésztlő Szentmiseáldozat után a Szent Gellért Plébániatemplom Urnatemetőjében - 1115.

Bartók Béla út 149. helyzetjük örök nyugalomra.

Lelki üdvéért az egésztlő Szentmiseáldozat a Sashalmi Krisztus Király Templomban augusztus 12-én hétfőn 7.30 óraor lesz.

Emlékét szeretettel őrzik szívükben rendtársai, rokonai, egykori tanítványai, kollégistáink, és minden kedves ismerőse.

R. I. P.

MINDSZENTNEUM

ZALAEGRSZEG

2024. augusztus 20.
Szent István-nap a
Mindszentneumban

A nemzeti ünnepnapon kiállításaink ingyenesen látogathatók!

További programok: mindszentneum.hu

TÍZÉVES A MAGYAR KURÍR FOTÓÁGAZATA

KÉPGALÉRIA

CÍMMEL NYÍLT TÁRLAT MÁJUS 4-ÉN

MERÉNYI ZITA ÉS LAMBERT ÁTTILA

FOTÓIBÓL A KERESZTÉNY MÚZEUMBAN
(ESZTERGOM, MINDSZENTY TÉR 2.)

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ

2024. AUGUSZTUS 31-ÉIG

A program időtartama: 90 perc. Minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk! Gyülekező a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban.

KIÁLLÍTÁS

Megnyílt a Váci Egyházművészeti Gyűjtemény legújabb időszak kiállítása, amely Prokop Péter pap, festő és író munkásságát tárja a látogatók elé. Alkotásaitól sajátos életöröm árad, amellyel a lét misztériumát és egyediségét hirdeti. A Betegápoló Irgalmasrend Budai Házából kölcsönzött munkákat Bánki Ákos Munkácsy-díjas festőművész, Fazakas Réka művészeti író, kurátor, valamint Koncz Asztrik Irgalmasrendi testvér válogatta össze. A kiállítás anyagában néhány más, szakrális, illetve sport témájú Prokop-munka is szerepel. A tárlat szeptember 1-jéig tekinthető meg, csütörtöktől szombati 11 és 17 óra között.

Ünnepi üzenetküldő
Köszöntse szeretteit az Új Ember hasábjain!

Üzenjen névnap, születésnap, házassági évforduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetében küldje el az ünnepelt nevét és a települését, ahol él, az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre kiállíthatjuk számlánkat.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni, a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjeszt@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egyppeldányos előfizetés belföldi negyedévre: 5460 Ft, fél évre: 10 920 Ft, egy évre: 21 840 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közzelvények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Székely János szombathelyi megyéspüspök

Befogadni – de pontosan mit is?

Sokan hangoztatják, hogy a kereszténységnek befogadónak kell lennie, hiszen Krisztus is egy asztalhoz ült a vámosokkal és a bűnösökkel, megbocsátott a házasságtörő asszonynak, hirdette a Menyeyi Atya szeretetét minden ember iránt. A nemrégiben meghirdetett szinodális folyamat is – úgy tűnik – ezt a gondolatot erősíti: mindenkit meghallgatni, nagyobb teret adni az Egyházban a világiak, a nők, a szegények hangjának, a bennük levő isteni kegyelemnek, karizmának.

A szinodalitás óriási értéket fogalmaz meg. Az Egyház egyetlen közösség, egy test, amelyben minden tagnak fontos szerepe van. Nemcsak a papokon, szerzeteseken keresztül működik a Szentlélek, hanem minden megkeresztelt emberben jelen van. Fontos őket meghallgatni, velük együtt építeni az Egyházat, velük együtt végezni az evangélium hirdetésének küldetését. Erre hív mindannyiunkat Ferenc pápa, és ezt tesszük is sokféle módon a magyar egyházban is. A Szombathelyi Egyházmegyében például rendszeressé tettük a szinodális találkozókat atyákkal, hitoktatókkal, idősekkel, szegényekkel, fiatalokkal.

Lehet azonban a szinodalitást – mint minden mást – félreérteni is. Sokan úgy értik, mintha az Egyház lényegi szerkezete változott volna meg, és mostantól az Egyházban mindennek a demokrácia elvei szerint kellene működnie.

Az Egyház – lényegét tekintve – nem alulról, hanem felülről épül. A Teremtő Isten kezdeményezéséből született, aki megalkotta a világmindenséget, életre hívta az embert, feltárta Önmagát az üdvösség története során, Egyetlen Fiát küldte el közzénk.

Az Egyház három fő tevékenysége (igehirdető/prófétai – megszentelő/papi – vezető/pásztori) szintén ezt a fölülről építkező szerkezetet mutatja.

– Az Egyház által hirdetett tanítást nem ember találta ki, hanem odafentről kaptuk, Isten kinyilatkoztatásából. Jézus nem kérdezte meg a tömeget a hegyi beszéd elmondása előtt, hogy mi is a véleményük. A tanítás megőrzését, továbbadását apostolokra bízta: „Aki titeket hallgat, engem hallgat, aki titeket megvet, engem vet meg.” (Lk 10,16) „A Szentlélek elvezet majd titeket a teljes igazságra,

megtanít titeket mindenre...” (Jn 14,26; 16,13)

– A megszentelés szolgálata is az apostolokon és utódaikon keresztül történik. Az egyházi rend szentsége nélkül nincs Eucharisztia. Az apostolokat nem a nép választotta, hanem Jézus.

– Jézus a tanítványok közösségének vezetését is az apostolokra és utódaikra bízta, azokra, akiket „a Szentlélek rendelt Isten Egyházának pásztorául” (ApCsel 20,28; vö. *Lumen gentium*, 20).

Így például a Niceai Zsinat idején, amikor igen sok keresztény lett Áriusz tanainak követőjévé, a püspöki kollégium, az egyetemes zsinat – amely ezt a fentről jövő krisztusi küldetést és karizmát hordozta – tudta megőrizni az evangélium hiteles tanítását.

Az Egyháznak ez a fentről építkező szerkezete törekény, könnyen sebezhető. Látjuk

például a reformáció évtizedeinek egyházi folyamatai során, hogy egy egyházi mozgalom, amely elszakad a fentről építkező szerkezet (annak minden gyarlósága ellenére is) éltető közösségetől, milyen könnyen elveszít lényeges elemeket a kereszténység által hordozott kincsek közül (pl. Krisztus valószínűs jelenlétét az Eucharisziában; a bűnbánat szentségét; a házasság felbonthatatlanságát; az evangéliumi tanácsok szerinti életet a szerzetesközösségekben). Hasonlóan sérült a keleti ortodox egyházak által hordozott kegyelmi kincs, amikor elszakadtak a péteri szolgálatától, és lassanként önálló nemzeti egyházakká lettek, amelyek csak részben tudják megélni az Egyház egységét.

Ha egyesek a szinodalitást úgy fogják fel, hogy egy parlamenthez hasonló gyűlés szavaz az egyházi tanítás legalapvetőbb kérdéseiről (ahogy ez a német szinodális út során sokszor megtörtént), akkor ez súlyos aggodalomra ad okot. Egy intő jel a sok közül: a müncheni Katolikus Akadémia falait és kápolnáját a genderideológiát reklámozó festmények díszítik (Jézus egy papamobilra emlékeztető autóból azonos nemű párok atld meg; három mezítelen férfi ölelgeti egymást; egy kislány és egy kislány nemüknek megfelelő ruházatban, majd fordítva – a kislány lány ruhában, a lány fiú ruhában). Van miért aggódni.

A befogadás helyes dolog, de nem egészen mindegy, mit is értünk rajta. Egy sejt csak úgy marad élő, ha van sejtfa, ami bizonyos anyagokat beenged, másokat kiszűr. Ugyanígy egy emberi testnek lényeges eleme a bőr, enélkül élő ember elképzelhetetlen. Így van ezzel a kereszténység is. Minden ember felé szeretettel, jóakarattal kell lennünk. A bűnöst, a tévedő embert is szeretnünk kell, de a bűnt, a tévedést nem. Jézus azt mondta, hogy aki nem hallgat a többszöri feddésre, „nem hallgat az egyházra, azt tekintésétek úgy, mintha pogány volna vagy vámos” (Mt 18,14). Ebben a szellemben zárta ki a keresztény közösségből Pál apostol az evangéliummal homlokegyenest ellentétes módon élő személyt (1Kor 5,1–13).

Egy nemzetnek is befogadónak kell lennie. Segíteniünk kell a bajbajutottakat, a menekülteket, akik nálunk keresnek menedéket. A Földet Isten minden embernek szánta. Ha bárhol lehetlenné válik az emberhez méltó élet háborúk, természeti katasztrófák, éhínség vagy más okok miatt, az egész emberiségnek kötelessége, hogy az ott élők, az onnan elmenekülők számára életlehetőséget biztosíts. Ez azonban nem jelenti azt, hogy egy nemzetnek ne lenne joga és kötelessége megőrizni, ápolni a maga kultúráját, anyanyelvét, életstílusát, értékeit. Joga van nem befogadni

olyan meggyőződésű bevándorlókat vagy olyan nagy számú bevándorlót, akik ezt súlyosan veszélyeztetnék. A török hódoltság rettenetes pusztítása tanít minket arra, hogy ezen a téren is van mit féltünk.

Amikor Szent II. János Pál pápa azt kiáltotta a világnak: „Ne féljétek! Nyissátok ki, tárjátok ki a kapukat...”, akkor nem a korlátlan, minden kritériumok nélkül befogadni akaró magatartásra buzdított. A mondatot így folytatta: „Nyissátok ki, tárjátok ki a kapukat Krisztus előtt! Nyissátok meg az Ő üdvözítő hatalma előtt az államhatárokat, a gazdasági és politikai rendszerek határait, a kultúra, a fejlődés és a civilizáció széles mezőinek korlátait. Ne féljétek! Krisztus tudja, hogy mi lakik az emberben. De egyedül Ő tudja ezt!”

Az a befogadás, amire a szent pápa buzdított, elsősorban Krisztus befogadását jelentette. Manapság sokan sajnos a minden eszmét válogatás nélkül elfogadás kötelezettségét (a tolerancia diktatúráját) értik a befogadásban.

Egyházunknak égetően nagy szüksége van lelki megújulásra, szentekre, hitelességre, sugárzó és vonzó közösségekre, családokra, Istennek szentelt személyekre. Ennek a megújulásnak legfőbb lépése, ha befogadjuk Krisztust, ha kitarjuk előtte az életünk, a társadalmaink kapuját. „Ne féljétek! Nyissátok ki, tárjátok ki a kapukat Krisztus előtt!”

Lássunk tisztán! A Győri Egyházmegye közleménye

Alább a Győri Egyházmegye, augusztus 5-én a szerkesztőségünkhöz eljuttatott **Lássunk tisztán! című közleményét adjuk közre.**

Lássunk tisztán!

A Győri Szentlélek Plébánia körül kialakult helyzetet mindeddig az Egyházmegye belső ügyének tekintettük, ezért a nyilvánosság felé csak a legkritikább, illetve a már elkerülhetetlen esetekben nyilatkoztunk meg.

Gyakorlatilag 2016-tól kezdődően már megmutatkoztak bizonyos problémák. Még 2016 júliusában, amikor Benkovich Ferenc plébános úr bemutatta az új megyéspüspöknek közreműködésével létesített intézményeket, a megyéspüspök kérte Benkovich atyát, hogy ezek gazdasági és jogi hátteréről írjon egy feljegyzést a jogi és gazdasági viszonyok tisztázására. Megyéspüspök úr ezt a kérését az elmúlt nyolc év alatt többször megismételte, de azóta sem kapott beszámolót.

Megjegyezzük, hogy már Dr. Pápai Lajos püspök úr 1996-ban is „tisztázatlannak” tartotta a Szentlélek plébánia alapítványainak ügyét, mivel Benkovich atya a megyéspüspök ellenőrzése nélkül tett jogi és gazdasági lépéseket, ezért Püspök úr kénytelen volt már akkor is akár „károni büntetést” is kilátásba helyezni.

Plébános úr mint a plébánia akkori képviselője közreműködésével, a Szentlélek Plébánia (belső egyházi jogi személy) alapítása által jött létre 1990-ben az Apor Vilmos Római Katolikus Iskola Alapítvány, majd

1995-ben a „SZENTLÉLEK” Templom és Otthonfenntartó Alapítvány. Az előbbi az Apor-iskola támogatására, az utóbbi pedig a Szentlélek-templom és a Szent Anna Otthon építésére és fenntartására. Mint a Szentlélek Plébánia egyházi felettes hatósága, többszöri kérésünk ellenére sem kaptunk a plébániai alapítványok működéséről beszámolót, pedig ez a világi jog által is elismert kánonjog szerint is elvárás. Jelzések főként az idősek otthona kapcsán rendszeresen érkeztek az Egyházmegyéhez, mivel sokan azt feltételezték, hogy az intézmény az Egyházmegye szoros felügyelete alatt működik. Valójában a Szent Anna Otthon működésére az Egyházmegyének – a tájékoztatás, jóváhagyás kérése nélkül – semmiféle ráhatása nincs.

Ezek a lépések nyilvánvalóan nem álltak, nem állnak az eredeti alapító Győri Szentlélek Egyházközség (mai neve: Győri Szentlélek Római Katolikus Plébánia) és a Győri Egyházmegye érdekében sem.

Az Apor-iskola fenntartója 2008-ig a Mária Iskolatestvérek Rendje volt, akik a fenntartói jogokat visszaadták, és így nyilatkoztak: „tizenöt éves együttműködésünk alatt a tulajdonos alapítvánnyal nem tudunk tető alá hozni egy olyan írásos megállapodást, amely kellő garanciákat adott volna az általunk szükségesnek tartott autonómia megteremtésére, valamint a két fél mozgásterét megfelelően szabályozta volna.”

Az iskola alapítványa kapcsán sajnos bizonyossá vált, hogy az alapítvány ma sem teljesíti az Egy-

házmegyével mint fenntartóval 2008-ban kötött megállapodását. Az Egyházmegye részéről többször jeleztük, hogy a 30 éves épület állaga egyre romlik, ezért szükség lenne arra, hogy a tulajdonos alapítvány elvégezze a szükséges felújításokat. Erről részletes költségtervet is készítettünk, és kértük az alapítvány vállalását a szükséges munkák elvégzéséhez. Erre választ nem kaptunk. Holott az alapítvány évtizedek óta adományokat gyűjt, többek között a felajánlott adó 1%-ok formájában is (a NAV kimutatása szerint ez az összeg a 2023. évre 3.848.168 forint volt). Az Egyházmegye a fenntartóként kapott állami normatívát kizárólag az iskola működtetésére fordíthatja és fordította. Ezzel a ténnyel vélhetően Benkovich atya is tisztában van, mégis azzal támogatta az Egyházmegyét egy sajtónyilatkozatban, hogy „az egyházmegyének az alapítvány tekintélyes ingatlanvagyonára (az iskola épülete, a győrújbaráti lelkigyakorlatos házra, a Szent Anna Otthonra) fájhat a foga... az egyházmegye az iskolából csak viszi a pénzt, miközben nem fordít rá”.

A valóság azonban az, hogy a nevelési-oktatási intézményre kapott állami normatívát a fenntartó nem is fordíthatja másra, mint a fenntartásában lévő intézményei működésére. Ez maradéktalanul teljesül, amelyet a Magyar Államkincstár rendszeresen ellenőriz. Tehát a fenti súlyosan sértő és megosztásra alkalmas állítás alaptalan és méltatlan. Már csak azért is, mert több ízben is jeleztük Benkovich atyának, hogy mivel tudomásunk

szerint az alapítványok plébániai alapításúak, az Egyházmegyét azok egyháziilag is szabályos, célszerű és jogszerű, törvényes és az Egyház lelki céljainak érvényesítését szolgáló működése érdekli. Ezért megítélésünk szerint Benkovich atya fenti megnyilvánulása is csak indulatkeltésre alkalmas.

Az intézkedésünkre azért most került sor, mert az említett alapítványok esetében csak 2024. július 31-én, a plébánia átadás-átvételekor kaptuk kézhez az alapító okiratok másolatát. Ezekből számunkra most kiderült, hogy 2023. december 5-én módosították az alapító okiratokat, amely álláspontunk szerint vitatható, mert a világi jog szerint is elismert kánonjogi szempontból a megfelelő egyházi felettesi jóváhagyás nélkül ez nem történhetett volna meg. Ezzel vélelmezhetően elidegenítették az alapító Szentlélek Plébániától az alapítványokat, vagyis álláspontunk szerint „magánosították” az alapítványokat, amely megint csak nem áll az eredeti alapító Győri Szentlélek Egyházközség (mai neve: Győri Szentlélek Római Katolikus Plébánia) és a Győri Egyházmegye érdekében sem.

Egy másik súlyos probléma, hogy az Egyházi Törvénykönyv 285. kánonjának 4.§-a és a 286. kánonja szerint „(klerikusok) ordináriusuk engedélye nélkül ne vállalják világiak javainak igazgatását, vagy olyan világi hivatalokat, melyek számadási kötelezettséggel járnak ...”, illetve „Tilos a klerikusoknak a törvényes egyházi hatóság engedélye nélkül

személyesen vagy mások útján, akár maguk, akár mások javára üzleti tevékenységet vagy kereskedést folytatniuk.” Mivel Benkovich Ferenc atya papként jelenleg is az említett alapítványok kuratóriumi elnöke, amelyek, különösen is a Szentlélek Alapítvány tulajdonában álló 480 férőhelyes Szent Anna Otthon révén üzleti tevékenységet folytatnak, álláspontunk szerint megvalósult és megvalósul a hivatkozott egyházi törvény folytatolagos áthágása. Emiatt a megyéspüspöknek kötelessége megfelelő óvintézkedéseket és szükség esetén szankciókat fogantatosítani, valamint a cselekmény abbahagyására felszólítani.

A Benkovich atya részéről kiszabott korlátozó intézkedés az *Egyházi törvénykönyv* megfelelő rendelkezéseire figyelemmel történt. A hívők nyugalma és az Egyház békéjének érdekében a nyugállományba vonult Benkovich Ferenc egykori plébánost a Győri Egyházmegye a továbbiakban halálvesztély esetét kivéve eltiltotta a Győri Szentlélek Római Katolikus Plébánia, valamint a győrújbaráti plébániák területén végzett valamennyi szent cselekménytől. Ez a korlátozás nem vonatkozik a fenti plébániák területén kívüli egyházi szolgálataira.

Mivel változatlanul ezt az egész eseményt egyházi belügynek tekintjük, a vizsgálatok lezárultáig a továbbiakban nem kívánunk a médián keresztül az ügyről nyilatkozni.

Győr, 2024. augusztus 5.

Győri Egyházmegye

HÍREK KÉPEKBEN

• A szeptemberi iskolakezdés hatalmas anyagi terhet jelent sok család számára, ezért a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (MMSZ) stratégiai partnerével, a SPAR-ral közösen idén július 29-én is elindította az „Adni öröm!” tanszergyűjtő akciót, amely szeptember 1-jéig tart. A SPAR vásárlói által felajánlott tanszereket és adománykártyákat a karitatív szervezet nehéz sorsú gyermekek támogatására fordítja. Az adománygyűjtés részletei az „Adni öröm!” akció weboldalán érhetőek el.

• Augusztus 7-én éjfélig jelentkezhetnek a pótfelvételi eljárásban meghirdetett, szeptemberben induló felsőoktatási képzésekre azok, akiket a július 24-én zárult általános eljárásban egyetlen általuk megjelölt képzésre sem vettek fel, vagy idén nem jelentkeztek a felsőoktatásba. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) több képzésre is várja a pótfelvételizők jelentkezését. További tudnivalók a kari honlapokon, vagy a felveteli@btk.ppke.hu címen.

• A Katolikus Karitás az „Legyen öröm az iskolakezdés” elnevezésű adománygyűjtő kampányával évente közel tízezer nehéz sorsú gyermek kedvező iskolai előmenetelét alapozza meg. A szervezet idén július 31. és szeptember 15. között várja a felajánlásokat. A 1356-os adományvonal hívása mellett (hívásonként 500 forint) online is lehet adományozni a www.karitasz.hu honlapon keresztül, „Iskolakezdés” megnevezéssel. A Karitás központi bankszámlájára (Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008) is fogadják a támogatásokat, valamint a szervezet egyházmegyei központjai is várják a tárgyi és anyagi hozzájárulásokat.

Megjelent az Új Ember 2025-ös Kalendárium

Az Új Ember 2025-ös Kalendáriumában ismét sok érdekes írással találkozhatnak olvasóink. A hagyományokhoz híven a friss írások mellett hetilapunk archívumából válogatott versek, novellák és cikkek is helyet kaptak a kiadványban. Az Új Ember jövőre ünnepli nyolcvanadik születésnapját. A Kalendáriumban több írással is megemlékezünk e jeles jubileumról és a 2025-ös szentévről.

A kiadványban interjút olvashatnak Martos Levente Balázs püspökkel, a Központi Papnevelő Intézet rektorával. Zoboki Gábor építészt

a húsz évvel ezelőtt megnyitott Műpárol kérdeztük. Kétszáz évvel ezelőtt, 1825. február 18-án született Komáromban Jókai Mór, a márciusi ifjak egyike, a magyar próza-irodalom kimagasló alakja, a „nagy magyar mesemondó”, országgyűlési képviselő, főrendiházi tag. Egyik leghíresebb és legnagyobb hatású regényének, A kőszívű ember fiainak elemzésével emlékezünk rá.

II. Rákóczi Ferenc a hitét mélyen átélő, Istennel beszélgető ember volt, kötelességeiről elmélkedő bölcs uralkodó, aki egész Európára hatással lévő eszméket fogadott be, és maga is sokat adott hazájának és Európának. Milyen hitéleti utat járt be a fejedelem? Írásunkban ennek a kérdésnek eredünk a nyomába.

A Krisztus után 325-ben megtartott I. Niceai Zsinaton a résztvevők máig érvényes hitelvi döntéseket hoztak. Perendy László egyetemi tanárt, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem

Hittudományi Kara Ókeresztény Egyháztörténeti Tanszékének vezetőjét az ezerhétszáz évvel ezelőtti tanácskozás körülményeiről, jelentőségéről kérdeztük.

1985. június 15-én Esztergomban szentelték pappá Udvardy György veszprémi érseket. A Kalendárium évében esedékes 40. jubileum alkalmából a papi hivatással kapcsolatos gondolataiból válogattunk.

Bemutatjuk a kommunista egyházüldözés évtizedeit élénk táró, a zalaegerszegi Mindszentyneumban látható kiállítást. Ellátogatunk Markolt Sebestyén szobrászművészhez, Lothringer Éva szociális testvért pedig az adventi ünnepvárásról kérdeztük. Megemlékezünk a száznegyven éve született François Mauriac francia íróról, emellett bemutatjuk Bódi Mária Magdolna vértanút is, akit a közeljövőben avatnak boldoggá.

Külön fejezetbe foglalt cikkeinkkel emlékezünk meg az Új Ember 80. születésnapjáról.

Kalendáriumunkban Pilinszky János, Karl Rahner, Bálint Sándor, Mécs László, Rosdy Pál, Török József, Michelangelo Buonarroti, Csánád Béla, Gertrud von le Fort, Illés Sándor és Carlo Carretto írásaival is találkozhatnak kedves Olvasóink.

Az Új Ember 2025-ös Kalendáriumát megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7-8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig: 9-18 óráig), vagy megrendelhető az Új Ember online könyvruházban.

Baranyai Béla

Jurcsenkó-szaltó és rózsafüzér

Simone Biles útja a világbajnokságig

Három éve a tokiói olimpián Simone Biles tornász egy ponton úgy döntött, a mentális egészsége érdekében kiszáll a versenytől, most pedig Párizsban az első női tornász lett, aki bemutatta a dupla Jurcsenkó-szaltót bicskamozdulattal – olimpián. Mert amúgy már korábban is megcsinálta.

Harmadik olimpiáján vesz részt Párizsban az 1997-ben született amerikai tornász: 2016-ban Rio de Janeiro-ban, 2021-ben Tokióban versenyzett, négy arany-, egy ezüst- és két bronzérem lett az eredménye.

A párizsi olimpia kapcsán a The Tablet portál készített összeállítást a katolikus sportolókról: Simone Biles, Katie Ledecky, Karissa Schweizer, Kenny Bednarek, Kristen Nuss és Taryn Kloth került be az írásba. Katolikus neveltetést kaptak, van, akinek a plébániai közösség a leglelkesebb szurkolótábor, van, aki a rengeteg edzés mellett is jár misére, más Údvözlégyet imádkozik a rajt előtt.

A hétszeres olimpiai bajnok Simone Biles rózsafüzére már a riói olimpia alatt híressé vált. A US Magazine arra kérte, mutassa meg, mi van a táskájában. Így került elő egy fehér rózsafüzér, melyről Simone elmagyarázta: „Nagymamám, Nellie vette nekem ezt a rózsafüzért a templomban. Általában nem ezt imádkozom a versenyek

előtt, inkább csak magamban imádkozom, de mindenesetre magamnál tartom.”

Nem edz vasárnaponként, viszont misére megy; a nemzetközi versenyekre néha még védőszentje, Szent Sebestyén egy kis méretű szobrát is elviszi magával – Sebestyén többek között a sportolók patrónusa is. Erről 2016-ban beszélt a US Magazine-nak; a cikkben 25 ténnyt gyűjtöttek össze, amelyeket valószínűleg nem sokan tudtak Simone Bilesről, ilyen például, hogy négy németjuhász kutyája volt akkoriban; hogy szeret

utazni, és a kedvenc helye Belize, ahonnan anyukája származik; hogy nagyon büszke az apukájára, aki 21 évig szolgált a légierőnél; hogy szeretne megtanulni snowboardozni.

Simone Biles 1997. március 14-én született. Az első afro-amerikai tornászvilágbajnok és az első nő, aki háromszor egymás után nyert világbajnoki címet. A legeredményesebb női amerikai tornász a világbajnokságok történetében. A USA Gymnastics oldalon található adatlapja szerint kedvenc tantárgya a történelem volt,

kedvenc könyve az Éhezők vadala trilógia, és az olasz konyhát szereti.

A tornászno életében a hit volt az egyik megtartó erő. Simone Biles Ohióban született, édesanyja alkohol- és drogproblémákkal küzdött. Amikor hároméves lett, nagyszülei, Nellie és Ronald Biles testvérével együtt Texasba vitték, ahol később hivatalosan is örökre fogadták őket. A nagyszüleit szőlőtáncosként ismerték, és papának, ők pedig a „lányuknak”, és minden vasárnap elmegy velük a templomba.

Simone hatéves korában kezdte el a gimnasztikát, miután nagyszülei észrevették kivételes sporttehetségét, és azóta töretlenül gyakorolja. A Washington Postnak adott nyilatkozatukban úgy fogalmaztak, hogy Simone

mindig szeretett a bútorokon ugrálni, olyannyira, hogy Nellie egy idő után belefáradt a kislánnyal való veszekedésbe, annyiszor kellett elmondania, hogy „a kanapé és a fotel nem játszótér”.

Ő maga a USA Gymnastics oldalon azt nyilatkozta, hogy egy kirándulás alkalmával fedezte fel egy edző a tehetségét, miközben ő az igazi tornászokat utánozta; levelet írtak a szüleinek, és kérték, hogy csatlakozzon az egyesülethez.

Simone középsikolás korától minden idejét a gimnasz-

tikának szentelte, heti 32 óráig edzett. Éppen ezért magántanulónaként fejezte be tanulmányait, ami a tornához szükséges szabadságot biztosította számára.

A világbajnokságra való felkészülés során nagyon sok áldozatot kellett hozniuk, amivel

kapcsolatban így nyilatkoztak: „Nagyon sok odaadást, áldozatot követelt tőlünk, és sok mindent fel kellett adnunk. Rendszerint lemondunk a nyaralásról, hogy Simone mellett tudjunk lenni a versenyeken. Ezek voltak számunkra az igazi üdülések. Áldozatot hoztunk, mivel ez az, ami a »lányunkat« boldoggá teszi, amit szenvedélyesen szeret. Mi is szeretnénk vele lenni ezen az úton.”

Forrás: Aleteia.org; The Tablet
Fotó: Simone Biles közösségi oldala
Fordította: Verestói Nárcisz